

BARÇA

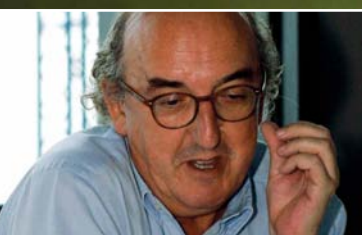
Revista Oficial FC Barcelona · Agost del 2009

5

Núm. 40 · 4 Euros

www.fcbarcelona.cat

Jaume Roures

“Al setembre portarem el futbol als cinemes. És espectacular”

Gica Hagi

El ‘Maradona dels Carpats’ repassa els seus anys al Barça

Gamper de Premier

El Manchester City de Tévez i Robinho, el rival d'aquest any

Visa Barça

**Un equip, uns colors,
una targeta: la Visa Barça**

www.busquemtitulars.com

Ser titular té molts avantatges, i la Visa Barça t'ofereix les millors condicions! A continuació, t'exposem els beneficis dels quals disposes per ser titular de la targeta:

- **No cal que canviis de banc o caixa.**
- **La quota del primer any serà gratuïta**, si ets soci o penyista del Barça. I també ho serà la dels anys següents sempre que hi facis una compra anual.

- **Aconseguiràs Punts Estrella** bescanviables per regals dels catàlegs.
- **Podràs triar entre els dissenys exclusius de la Targeta Visa Barça.**
- Tindràs la possibilitat de **fraccionar la quota de soci** i altres càrrecs emesos pel FC Barcelona en tres mensualitats, sense despeses addicionals.

Juguem?

**Patrocinador oficial
del FC Barcelona**

I ara, aconsegueix el pin oficial de plata del triplet del Barça amb els Punts Estrella, a www.laCaixa.es

Si encara no tens la Visa Barça, demana-la a la teva oficina de "la Caixa", on-line a través del web o truca al 902 239 498.

AGOST DEL 2009

Edita: Futbol Club Barcelona
 Av. d'Aristides Maillol s/n - 08028 Barcelona
 Tlf. 902 1899 00 - Fax 93 411 22 10
 Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat

Director: Toni Ruiz.

Subdirectors: Eduard Pujol i David Saura.

Redactors: Xavier Catalán, Jordi Clos, Sònia de Alba, Vanessa Fornés, Míriam Nadal, Francesc Orenes, Carles Santacana, Anna Segura, Chemi Terés i Manel Tomàs.

Redactora en pràctiques: Silvia Gonzalez i Ester Vilar.

Col·laboració especial: Ernest Benach, John Carlin, Simon Kuper, Héctor Oliva i Juan Villoro.

Revisió lingüística: Lourdes Julià i Jofre Garcia.

Disseny i Infografia: Anna Prats, Dolça Vendranas i Àlex Boix.

Fotografia: Centre de Documentació i Estudis FCB, Dani Aznar, Bevenrain, Àlex Caparrós, Seguí, Arxiu personal Ferran Pujalte / FC Barcelona, *Sport*, *Mundo Deportivo* i Manchester City.

Publicitat: FC Barcelona
 Departament Comercial i de Màrqueting
 Telf. 93 496 36 72.

Impressió: Rotocayfo.

Tiratge: 134.900 exemplars.

Dipòsit Legal: B-40053-02.

Paper: Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 grs.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes. La redacció d'aquest número s'ha tancat el 30 de juliol del 2009.

Un mirall per a la revàlida

Els reptes són futur més que passat. Però sense mirar enrere, sense parar atenció a les coses que s'han fet bé i sense tenir en compte les que s'han de corregir, és impossible aixecar cap idea que doni sentit al dia a dia d'una institució com el Barça. És evident, doncs, que el FC Barcelona del triplet, el que ara fa tres mesos rebia l'afalac unànime de tot el futbol europeu, té l'obligació de mirar endavant. Aquest exercici passa, d'entrada, pel primer equip. Aquest agost els campions s'han de presentar davant del barcelonisme –al Gamper i també a les Supercopes d'Espanya i d'Europa–, mostrant l'ambició necessària per assumir, i fer seu, el repte de la revàlida. Aquest és un repte generós, que només es pot plantejar sense la cotilla de l'obsessió pels títols. No és cap renúncia, senzillament és una manera de fer.

Pensar que l'última temporada va ser “una obra d'art” perquè es van guanyar la Lliga, la Copa i la Champions, seria una barbaritat. L'autèntica obra d'art s'explica per la trajectòria i per les sensacions viscudes. La idea de revàlida s'ha d'entendre en aquest sentit: continuar sent aquesta realitat que ens ha fet sentir absolutament orgullosos del que hem fet, del que som i del que representem. Aquest orgull implica el futbol ofensiu i un determinat gust estètic. També els valors de correcció i de civisme que s'han projectat a l'hora de competir, amarant el propi joc. Dit d'una altra manera, primer ens vam sentir orgullosos de l'equip, del projecte, i d'una determinada aposta de futbol. Després van arribar els aplaudiments, i no va ser fins a última hora que van arribar els títols.

Ara, però, si ens plantejem la revàlida com una idea col·lectiva, hi ha diverses consideracions que s'han de posar sobre la taula. Superen el vestidor del primer equip i els professionals que treballen amb la pilota. Aquestes consideracions necessiten una anàlisi rigorosa sobre qui som i com som.

Per entendre'ns, el repte és no morir d'èxit, sinó saber-lo prolongar i estabilitzar. Emportats per la narració i el gaudi dels últims èxits, correm el risc de perdre el fil que ens el pot explicar a partir d'una idea estructural, no pas de conjuntura. Davant d'aquest repte, la REVISTA BARÇA proposa una reflexió sobre els perquès d'aquest èxit. Sabem que l'atzar i la sort són factors volàtils i fugissers. És per això que ens hem proposat desgranar els quatre grans pilars sobre els que se sustenta el Barça actual, el que no té por de guanyar. Ha estat un exercici que no hem volgut fer sols, sinó que l'hem obert, compartint-lo amb firmes de prestigi com els periodistes i escriptors John Carlin, Juan Villoro o Simon Kuper, o el president del Parlament, el Molt Honorable Senyor Ernest Benach.

Aquestes quatre mirades ens parlen de com juguem a futbol, de quina és la nostra ànima, de quin model econòmic regeix l'entitat, i de com el Barça es relaciona amb els nous fenòmens de la mundialització i la globalització. Hem fet un exercici revelador. Ha estat com posar l'entitat, entesa en un sentit ampli, davant del mirall. El resultat el teniu a les mans. Disposar de nous elements per saber com som, ens fa més forts. És, de fet, una de les claus per convertir la idea de la revàlida en una idea aglutinadora, que ens faci anar tots a l'una. Us presentem la fórmula Barça. Única, adaptable als nous temps i noves realitats, però cent per cent pròpia ■

Nom:
Núm. Soci:

HAS POSAT LIONEL AL TEU FILL.
I ENCARA NO L'HAS FET SOCI?

FCBARCELONA
més que un club

*Creix amb
el Barça!*

Informa-te'n al 902 1899 00, a www.fcbarcelona.cat o a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista.

SUMARI

MÉS QUE UN CLUB

- 6** **Fórmula Barça**
Allò que ens defineix
- 10** **Ernest Benach**
Barça, reflex d'un país
- 14** **John Carlin**
L'exigència del bon futbol
- 18** **Simon Kuper**
Un negoci amb marca pròpia
- 22** **Juan Villoro**
Més que un club (a tot arreu)

EL CLUB DIA A DIA

- 30** **La festa del Gamper**
El Manchester City, va a totes
- 36** **Campions ABC**
El triomf de la psicologia
- 40** **Ferran Pujalte**
L'hereu de la millor banqueta

UN CLUB AMB HISTÒRIA

- 54** **Quina nit!**
El comiat de Kubala
- 59** **Tresors blaugrana**
Les botes de 'Quiquet' Ribas

SERVEIS BARÇA

- 60** **Barça TV**
Les novetats 09/10

6 Fórmula Barça. Com som? Les claus per explicar el Barça d'avui

26 Parlem amb... Jaume Roures: "La gent no és resultatista"

34 El pòster: Ibrahimovic

50 El club per dins: Patrick Auset

52 L'Ex: Gica Hagi

PATROCINADORS

PROVEÏDORS

COL-LABORADORS

MITJANS COL-LABORADORS

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS

BÀSQUET

HANDBOL

HOQUEI PATINS

PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS

HANDBOL

FCB

BARCELONA

FCB

NIKEFOOTBALL.COM

La temporada 2008/09 serà recordada com la millor de la història del FC Barcelona. La consecució del triplet projectarà, sens dubte, l'any futbolístic que hem viscut a la memòria col·lectiva de moltes generacions de barcelonistes. El que hem deixat enrere és molt i mai serà una referència de baixa intensitat. Ben al contrari. Encara que sigui una evidència, la temporada del triplet sempre serà la temporada del triplet, de la mateixa manera que els socis més grans parlen de l'equip de les Cinc Copes.

El que hem viscut ja pertany a la memòria col·lectiva. La temporada del triplet sempre serà la temporada del triplet

Però al marge de gols, de títols, i de les cinc nits de maig sense dormir –Bernabéu, Stamford Bridge, Mestalla i la Copa, el dissabte de la Lliga i la nit de Roma–, el 30 de juny es tancava l'exercici amb prop de 9 milions d'euros de beneficis econòmics i amb un nou rècord de socis, superant els 163.000. A nivell social, la prestigiosa empresa alemanya Sport&Markt, en el seu estudi anual *Futbol Top 20*, situa per primera vegada el FC Barcelona com el club amb més fans a tot Europa, superant els 44 milions, per davant del Reial Madrid i del Manchester United. Durant la temporada del triplet també s'ha celebrat el tercer aniversari de la col·laboració del club amb l'Unicef, a través de la nostra Fundació, que amb la seva feina solidària ja ofereix ajut a més de 25.000 infants a tot el món.

A banda dels tres títols, el 30 de juny es va tancar l'exercici amb 9 milions de benefici i un record de 163.000 socis

En aquest context s'han multiplicat els estudis que intenten desvelar quines raons, quins trets diferencials han convertit el FC Barcelona en una referència futbolística mundial de primer ordre, i tot un fenomen social, dins i fora de les nostres fronteres. Des de la REVISTA BARÇA hem volgut descobrir el que anomenem la *Fórmula Barça*, un monogràfic que repassa quatre aspectes bàsics per entendre el Barça d'avui, d'aquest estiu del

LA 'FÓRMULA BARÇA'

Quins són els pilars del Barça com a institució? Quins aspectes el fan diferent dels seus competidors? Per què parlem de *més que un club*? Com s'explica aquesta vocació constant de traspasar fronteres?

Les tres copes aconseguides la temporada 2008/09, al Museu del FC Barcelona.

2009, a tocar del 110 aniversari de l'entitat. En primer lloc ens hem volgut centrar en la vessant estrictament esportiva: la proposta futbolística, exclusiva, ofensiva, basada en el talent i en el desenvolupament del planter, a banda del caràcter poliesportiu que li aporten les seccions al club. El segon punt d'anàlisi ha estat l'identitari, propi d'una institució amb més de 110 anys d'història, amb un suport social extraordinari i amb un rol definit com a via de

L'escriptor John Carlin es proclama un convers. Ha abandonat el resultatisme per l'amor a l'art del futbol

transmissió de determinats valors. El tercer capítol és el corresponent a la gestió i al model de negoci de l'entitat, orientat a obtenir beneficis com a mitjà per satisfer la demanda dels seus propietaris, més de 163.000 socis que volen èxits esportius. I finalment, la seva projec-

futbol al costat **Coca-Cola** de la vida

Coca-Cola
refresc oficial del Barça

Coca-Cola, el disseny i l'ampolla característics són Marques Registrades de The Coca-Cola Company.

ció internacional, amb el seu posicionament solidari com a més que un club al món.

Per aprofundir en els ingredients d'aquesta 'Fórmula Barça' hem demanat la col·laboració de quatre plomes de prestigi. La dimensió simbòlica del club i els seus trets identitaris han estat analitzats per Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya i reconegut barcelonista. Benach defineix el Barça com a sentiment i símbol d'identitat col·lectiva, en destaca la clara vocació pedagògica, impulsada pel fundador, Joan Gamper, i el qualifica com a "fenomen social del tot indispensable a la nostra societat com a model del que pot ser el catalanisme cívic del segle XXI".

John Carlin, escriptor i periodista londinenc, analitza la proposta futbolística blaugrana amb una visió molt singular. Carlin va iniciar el que ell anomena "immersió total a

Juan Villoro destaca el fet de lluir Unicef a la samarreta com un element simbòlic que reforça la imatge del Barça

Can Barça" l'any 1997, quan va ser enviat a Barcelona pel director del *The Independent* britànic, mitjà amb el qual col·laborava, a fer un reportatge sobre qui aleshores era entrenador del primer equip blaugrana, Bobby Robson. Avui, Carlin es proclama "convers", ja que ha abandonat "la filosofia resultadista" del seu Manchester United per "l'amor a l'art en el futbol" del Barça, i es mostra fascinat per l'exigència constant de l'afició culer pel bon gust en el futbol.

Simon Kuper, escriptor i periodista col·laborador habitual del *Financial Times*, ens endinsa en la vessant de gestió del club, bàsica per construir un projecte esportiu competitiu any rere any. Qui fou Premi Vázquez Montalbán l'any 2007 destaca la inversió constant en formació com a fórmula de rendibilitat també econòmica, incideix en la importància de la retribució variable dels jugadors en funció del rendiment propi i del col·lectiu i qualifica com a "decisió memorable" l'aposta per l'Unicef. Finalment, Kuper recorda la finalitat essencial de la gestió econòmica del club: obtenir beneficis només com a mitjà per satisfer la demanda dels propietaris del club, els seus socis.

Per tractar sobre la vocació global del club hem comptat amb la col·laboració de l'escriptor mexicà Juan Villoro. Fill d'exiliats per

Barcelonisme al carrer en una Trobada de Penyes, aquest any 2009.

"El Barça és un fenomen social indispensable com a model del que pot ser el catalanisme cívic del segle XXI". Així ho assegura el president del Parlament, Ernest Benach

la Guerra Civil, Villoro es remunta a la gira per les Amèriques que el primer equip blaugrana va fer l'any 1937 per salvar al club de la dramàtica situació que vivia, per entendre com històricament el Barça ha traspassat fronteres. A més, Villoro destaca que "la passió que suscita el Barça té importants referents simbòlics", ja que durant molts anys va ser l'únic club sense publicitat a la samarreta

ta i avui llueix el símbol d'un organisme tan reconegut mundialment com l'Unicef. Probablement podríem tractar altres aspectes, però estem convençuts que aquests quatre pilars, l'esportiu, el social, l'econòmic i la vocació internacional i solidària, són claus per entendre com una realitat tan complexa com la que conforma el FC Barcelona viu el millor moment de la seva centenària història ■

BARÇA, REFLEX D'UN PAÍS

Barça, identitat, valors, país, simbolisme... Aquests són alguns dels conceptes que Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya, relliga en aquest article. Reflexions que ajuden a entendre la transcendència del FC Barcelona més enllà de la pura activitat esportiva

“Vaig caminar en direcció a aquella llum d’hivern brillant i intensa i, al començament, no vaig saber què passava, què cantava la gent, per què hi havia tanta excitació quan els jugadors encara no havien sortit a la gespa. Aleshores vaig entendre què deien. Aquella multitud de blancs, d’afrikaners, estava cantant a l’unison, com si fos una sola nació: Nel-son!, Nel-son!, Nel-son! I, vaja, va ser...”. Els ulls del gran jugador de rugbi es van inundar de llàgrimes mentre intentava trobar les paraules adequades per

descriure el moment. “No crec”, continuava, “no crec que mai torni a viure un moment com aquell. Va ser un moment de màgia, un moment meravellós. Va ser el moment que vaig adonar-me que aquest país tenia realment una oportunitat. Aquell home estava demostrant que podia perdonar del tot, i ara ells –la Sud-àfrica blanca, la Sud-àfrica blanca del rugbi– li demostrava amb la seva resposta que també volia oferir-li alguna cosa a canvi, i aquella va ser la seva manera de fer-ho, cantant “Nelson!,

**Ernest Benach
i Pascual**

PRESIDENT DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

Ernest Benach és el president del Parlament de Catalunya des del 5 de desembre del 2003. Nascut a Reus (Baix Camp) fa prop de 50 anys, des de molt jove es va sentir atret per la militància ciutadana i política que el van comprometre amb múltiples moviments, tal com reconeix en el seu propi web. Milita a Esquerra Republicana de Catalunya. És el soci 76.409

3 partits del contrari i que no hi ha res d'atzar en els seus comentaris.

Nelson! Va ser increïble. Era un conte de fades. Era com Sir Galahad: **la meva força és la força de deu homes perquè el meu cor és pur**. (El factor humà. Nelson Mandela i el partit de rugbi que va construir una nació, John Carlin).

No és futbol, és rugbi. No és Catalunya, és Sud-àfrica. No són ni Francesc Macià ni Lluís Companys ni Jordi Pujol, és Nelson Mandela. No és el Barça, és l'Springbok, l'equip de rugbi que es va proclamar campió del món. Un equip de blancs, en què gràcies a la tossuderia de Mandela hi va jugar un negre, i en què gràcies a la seva seducció va aconseguir que el país superés l'odi racial i adquirís un orgull compartit. Aquesta és la grandesa de l'esport: els va-

lors que al llarg dels segles ha sabut aportar a la societat i la influència que hi ha tingut, la gran influència de l'esport en la construcció de les identitats. I el futbol i Catalunya no en són cap excepció.

Durant la dictadura feixista de Franco, un dels catalans més universals, Pau Casals, va proclamar al món, aprofitant l'altaveu d'una gira de concerts pels Estats Units d'Amèrica, que el Barça lliurava en ple règim franquista "una lluita per la identitat, per l'ànsia d'aquella gent que hem perdut i que, alhora, era un clam d'esperança pel que havia de succeir a la seva gent". Uns anys abans, el 1922, qui fou president del Parlament de Catalunya, el tarragoní Antoni Rovira i Virgili, parlava en termes similars quan deia: "La victòria del Barcelona ha estat rebuda, a Catalunya i a fora, com un símbol d'una més gran victòria catalana. Si ara són els catalans campions d'Espanya en el joc del futbol, per què no han de tenir també el campionat en el camp polític?".

Esport i nació, esport i llibertat

He volgut fer un paral·lelisme entre un dels moments més emotius de la història de Sud-àfrica, protagonitzat per l'esport, i dues anècdotes protagonitzades per il·lustres conciutadans al llarg de la història de Catalunya, precisament per deixar clara la identificació d'esport i nació, d'una banda, però també els vincles entre esport i llibertat, conscient, tanmateix, que l'esport històricament ha estat utilitzat també per afeblir nacions i per menysprejar la llibertat, per sort no sempre amb èxit. "El Barça és més que un club." Aquesta frase que va ser pronunciada per primera vegada per Narcís de Carreras en el discurs d'investidura com a president blaugrana, i que després ha fet fortuna en l'imaginari barcelonista, ho diu tot o, per ser més precisos, ho insinua tot d'una de les entitats esportives i socials capdavanteres del país i, a la vegada, una de les millors marques promocionals de Barcelona i, per descomptat, de Catalunya.

Qui, al llarg de la seva vida, no ha utilitzat el Barça algun cop per explicar, en algun indret allunyat de casa, d'on és, de quin país ve, quins són els seus orígens? No ha estat fàcil consolidar aquesta sentència que ha ultrapassat fronteres i ha quallat més enllà de l'univers culer. Per saber on volem anar, és fonamental conèixer la nostra història, els orígens, la qual cosa ens dóna sovint la clau de volta de molts dels nostres eixos de futur. El Futbol Club Barcelona arrenca el 1889, de la mà de Joan Gamper, home d'una trajectòria honesta, que va inculcar i posar en pràctica una sèrie de valors uni-

versals i que va fer gala amb orgull d'un sentiment íntim, sincer i apassionat pel país i la seva gent. En aquest context, pel que fa al binomi FCB-Catalunya, es podria dir que des dels seus inicis el Barça esdevé un club amb una dimensió simbòlica important i vinculat a l'ànima catalanista que sempre han manifestat amplis i diversos sectors de la societat catalana. I aquí és obligat recordar que el Barça també té el seu president màrtir. Josep Sunyol, president del Barça entre 1935 i 1936, va ser afusellat en plena Guerra Civil pels feixistes. Sunyol, que era diputat a Corts, representava millor que ningú aquell catalanisme d'esquerres hegemònic a la Catalunya dels anys 30.

Qui no ha utilitzat el Barça algun cop per explicar en algun indret allunyat, de quin país ve?

La frase "el Barça és més que un club" també és això i té molts significats. I és clar que el Barça és esport, oci i espectacle, fins al punt que té la capacitat d'aturar l'activitat del país o condicionar l'estat d'ànim de la ciutadania amb les seves victòries o derrotes. Però, a part de fer gols i a part d'intentar que la pilota entri al fons de la porteria, hem de tenir consciència que el Barça és molt més que tot això. També és un sentiment i un símbol d'identitat col·lectiva, sense el qual no es pot entendre ni la nació catalana del segle XX, ni, possiblement, imaginar com serà la Catalunya del segle XXI. I d'aquest sentiment, d'aquesta manera de ser, en sorgeixen un seguit de valors que han tingut presència i importància al llarg de la història de la humanitat. Aquest és un altre aspecte que el club, com el país, sempre ha tingut molt present, ha cuidat especialment i, sempre que ha pogut, ha mirat de transmetre en una clara vocació pedagògica. Això passa fins i tot avui, en uns moments que la societat i els valors estan canviant. A més, davant aquest context de crisi de valors, que fa temps que es manifesta en diversos àmbits, els experts coincideixen que cal buscar nous referents perquè, cada dia més, els joves detecten els valors en la pràctica. I en aquest context, el Barça s'ha convertit en via de transmissió de valors, perquè avui els valors no es transmeten només de paraula, sinó també per mitjà de les actituds i de l'exemple.

En aquesta nova situació, ens trobem també que el futbol en particular i l'esport d'alta com-

Prolegòmens del Barça-Racing del 2003, quan els jugadors del Barça es posicionaven Per la pau.

petició, reben un tracte desmesurat a la nostra societat. La victòria o la derrota, el triomf o el fracàs, adquireixen aires de tragèdia que escapen del fet real. El fet real és l'esforç, la superació, la celebració de la vida humana posant en exercici el cos i la ment, canalitzant l'agressivitat cap a espais de competència pacífica. De fet, l'esport ha esdevingut repetidament instrument de pau. Des de les olimpíades de l'antiga Grècia fins a l'actualitat, tenim innumerable exemples de la vinculació entre pau i esport. L'exemple de Mandela potser és el més rellevant que he trobat, però podríem explicar un cabàs d'anècdotes en èpoques de guerres passades i recents, com quan els jugadors del Barça, amb motiu de la guerra de l'Iraq, surten amb una pancarta al camp expressant el que era un clam a la societat catalana: "Per la pau".

Un club amb valors

I també en això el Barça ha sabut donar una lliçó a la gran majoria d'entitats, clubs i societats. Quan tots els clubs del món rivalitzen per veure quin d'ells treu el màxim rendiment de la seva samarreta i així poder sufragar bona part de les seves despeses, el Barça no tan sols no rep diners sinó que en paga per poder lluir amb orgull el logo de l'Unicef. I aquest no és un gest de cara a la galeria, és una deter-

minació presa en plena consciència i que fa que tots els culers ens sentim orgullosos de formar part d'un club que promou valors com la solidaritat, la pau, el diàleg, l'ajuda desinteressada, el respecte per les persones, vinguin d'on vinguin i tinguin la condició social que tinguin... I això també conforma la identitat d'una institució, d'un país.

És molt important, com passa ara, que les diferents seccions del Barça siguin conduïdes

Lluir Unicef a la samarreta no és un gest de cara a la galeria, és un determinació presa en plena consciència

per gent de la casa, gent que des de ben jove s'ha amarat d'aquests valors i que, quan triomfen, es converteixen en els millors transmissors d'aquesta cultura, d'aquesta sapiència, d'aquest esperit, d'aquesta identitat. Els tres títols guanyats del primer equip de futbol la temporada passada és un èxit sense precedents. Però, per mi, el més significatiu és que a la final de la Champions, el Barça hi posa set jugadors del planter. Set joves fets a casa a par-

tir d'una filosofia concreta; una filosofia que també conforma una identitat. Insisteixo en l'exemple. Pep Guardiola ha fet un equip amb caràcter català. I no em refereixo només al concepte més polític de l'expressió "caràcter català". Em refereixo a valors, a la manera de ser i de fer; al treball constant i rigorós com a argument, i al mètode com a eina; a la importància que se li dóna a la gent de la casa, hagi nascut on hagi nascut perquè sabem d'on venim però també sabem que ens uneix el present i el futur; a la humilitat a l'hora d'afrontar la vida, de saber explotar el talent; a la defensa d'una identitat pròpia; a la perseverança a l'hora de lluitar per uns objectius.

En definitiva, doncs, podem parlar del futbol i del Barça com a fenomen esportiu, però també com a model de pau, com a fenomen de diàleg, com a fenomen social del tot indispensable a la nostra societat, com a model del que pot ser el catalanisme cívic del segle XXI. La identitat d'una nació es construeix a partir d'elements que ens identifiquen. A Catalunya ens identifica una llengua, una cultura, una tradició, una història, unes institucions... i també uns valors. És en aquests valors que l'esport hi té un paper clau, i on el Barça, al llarg dels anys, ha fet grans contribucions a la identitat nacional de Catalunya ■

EL TOC DEFINITIU

TIEMPO LEGEND III

Trenca les esperances i els somnis dels davanters amb el toc definitiu. La Tiempo Legend III és una peça clàssica feta a mà a partir d'un cuir ultra-suau, proporcionant-te el toc que necessites per a guanyar el joc i rematar al contrari.

Thursday - C
Carles PU
Air Leger
R: Black/Wr
G 50
TE: 1 FG
1 FG ml

NOTE:

Messi, celebrant el 2-0 a la final de Roma.

L'EXIGÈNCIA DEL BON FUTBOL

Quins són els trets d'identitat del futbol del Barça? Què defineix el seu estil? Per què no ens conformem només amb el resultat? L'escriptor i periodista John Carlin ha respost a algunes d'aquestes preguntes. El futbol del Barça vist per un britànic

El maig del 1997 vaig viure una immersió total a Can Barça, entitat per a mi desconeguda fins a aquell moment. Viví a Washington, treballava allà per al diari *The Independent* de Londres, els caps del qual van tenir la genial idea d'enviar-me a Barcelona a fer un reportatge sobre Bobby Robson, llavors entrenador del primer equip de futbol. Aquest va ser, amb diferència, el treball més interessant que vaig fer durant els gairebé quatre anys que vaig estar de corresponsal als Estats Units. No és broma.

Vaig aprendre tres coses, en ordre ascendent d'importància. Una, que Robson, malgrat el tracte despectiu que va patir de bona part de la premsa i de l'afició culer, era un gran tipus. Dos, com de profunda i intensa era la rivalitat Barça-Reial Madrid, equips que es van enfrontar al Camp Nou al final de la setmana que vaig passar a Barcelona (va guanyar el Barça amb gol de Ronaldo). Tres, l'exigència de l'afició barcelonista pel bon gust en el futbol, independentment del resultat.

John Carlin
ESCRITOR
I PERIODISTA

Amb un bagatge professional ampli en el món del periodisme, que l'ha portat de Buenos Aires fins a Sud-àfrica passant per Washington, fa poc va publicar *El factor humà*, on Nelson Mandela i el rugbi acaparen el protagonisme d'una obra que aviat tindrà una versió al cinema. Actualment treballa per a *El País* i viu a Sitges.

Dotze anys després, onze dels quals he estat vivint a Barcelona (incomparablement un lloc millor per viure que la capital nord-americana!), és aquest tercer fenomen el que em sembla el més fascinant, el que defineix el club i el distingeix de tots els altres. Especialment si el comparem amb el futbol anglès, que abans del meu aprenentatge llampec en aquell maig del 1997 havia estat la meua principal referència esportiva. Vaig ser aficionat durant la meua infància, la meua adolescència i gran part de la meua vida adulta del Manchester United, l'equip que per tradició jugava el futbol més exuberant de les illes. Però, tot i així, el que realment ens importava als que viatjàvem per tot Anglaterra seguint l'equip era guanyar, fos com fos. No recordo mai una conversa després d'una victòria en què els aficionats ens queixéssim de la pobresa de l'espectacle que ens havia brindat el nostre equip. Una victòria renyida, garrepa, 1 a 0 contra el Birmingham City o el West Bromwich Albion o el Southampton (ni parlar-ne si el rival era el Liverpool o el Manchester City) sempre era motiu de goig. Aquesta era la cultura als anys setanta, i aquesta segueix sent la cultura avui. És clar, si l'equip juga bé, si la pilota flueix, millor. Però la qualitat del joc no ocupava el primer lloc (ni el segon, ni el tercer) en la nostra llista de prioritats.

L'inici de la conversió

Llavors, arribo a Barcelona, conec Robson i em diu, amb comprensible sorpresa: "No t'ho creuràs, John. Aquí guanyem i fem gols per un tub però no paren de criticar-me. N'hi vam fer sis al Rayo Vallecano l'altre dia i el Camp Nou ens xiulava perquè consideraven que el futbol no estava a l'altura! No ho entenc, t'ho prometo...". A Anglaterra aquesta actitud encara no l'entenen. A mi, al principi, també em va costar. Em va costar creure que el Barça fes fora Robson després d'un any en què es va batre el rècord de gols marcats en una temporada i es va perdre la Lliga davant el Madrid de Capello pels pèls. Com també, una vegada instal·lat a Barcelona el 1998, em va seguir costant. Amb Louis van Gaal d'entrenador, el Barça va guanyar Lligues, va avançar lluny a la Champions. I va jugar un futbol gens desagradable. Li ofereixes això a un aficionat del Manchester o del Liverpool, i t'ho compra encantat. Aquesta desesperació del barcelonisme per guanyar fins i tot més i jugar fins i tot millor, em semblava que fregava la bogeria. Però a poc a poc vaig anar agafant la idea, vaig anar anatomitzant els factors que definien aquesta cultura futbolística tan inicialment aliena per a mi. Per un costat hi havia l'hegemonia del Barça i el Madrid en el futbol espanyol, l'expectativa d'ambdós al principi de cada temporada que

anaven a guanyar la Lliga. Durant gairebé 20 anys en els meus temps d'aficionat del Manchester l'equip no va guanyar el campionat anglès, i durant una temporada va ser a segona (el Liverpool avui pateix aquesta mateixa sequera de dues dècades). En canvi, tal és la presumpció de triomf a la Lliga al Barcelona que l'afició es pot permetre el luxe d'exigir art. Un altre factor seria la bellesa de la ciutat, la fina estètica que envolta l'aficionat cada dia de la seva vida, i que desitja que també s'estengui al camp als caps de setmana. I, potser el més important de tot, el record en la memòria col·lectiva culer del Dream Team de Cruyff. El llistó el va posar molt alt

xat el seu rastre. Pensava que el Manchester seria la passió més constant de la meua vida, però no ha resultat ser així. Per diversos motius (dignes d'estudi psicoanalític, i inclouen un absolut desamor pel que fa a la meua relació amb Alex Ferguson) ja no m'importa el que li passa al Manchester. És més: a la final de la Champions, l'última a Roma, no tenia dubtes. Jo, i el meu fill de nous anys (un altre factor important en la meua conversió) anàvem amb el Barça. Si em va encantar el Barça de Ronaldinho i Rijkaard, el de la temporada passada de Guardiola em va enamorar. Mai no he vist un equip que

El Dream Team, en plena eufòria a Wembley. A sota, Robson.

aquell equip, però aquí es va quedar. Amb la qual cosa tot el que estigui per sota d'aquell ideal platònic, per més títols que es guanyin, no acaba de satisfer la fam culer. Hi haurà unes altres explicacions; estudiosos en el fenomen tindran molt més a dir al respecte. L'única cosa que jo puc afirmar amb seguretat és que sóc un convers. He abandonat la filosofia resultadista amb què em vaig criar per l'amor a l'art en el futbol. Onze anys a Barcelona han dei-

m'hagi donat més alegria durant tota una temporada, partit rere partit, infal·liblement, que el que acaba de guanyar el triplet. Veient-los jugar per fi vaig entendre el que Bobby Robson no va entendre, i jo no vaig poder entendre fa 12 anys: que cal aspirar al millor, que cal somiar, que en el futbol, com en tot, cal tenir màxima ambició: cal portar el cel a la terra. I això és el que va aconseguir al camp el Barça la temporada passada. El millor futbol que he vist en el meu més de mig segle d'anys de vida. Un es fixa, per descomptat, en la qualitat

del futbol ofensiu. En l'amplíssim repertori golejador, en el ritme musical del migcamp cap amunt, en la possessió perpètua, en la insistència sempre a acariciar la pilota, no picar-la. Però la brillantor de l'equip no només es va veure en atac, sinó també la combinació d'urpa i organització que aconseguia sempre una recuperació rapidíssima de la pilota. La pressió de l'equip era constant, tant en atac com en defensa. En tots dos casos, tots complien el seu paper. Messi, Eto'o, Xavi i Iniesta creaven pànic constant en les defenses rivals, però quan l'altre equip tenia la pilota es convertien momentàniament en animals de presa, en *Gattusos* o *Makeleles* o *Roy Keanes*. I, de la mateixa manera però al revés, quan Touré o Piqué o Puyol no estaven defensant feien ús intel·ligent, culte de la pilota. I ni parlar-ne de Dani Alves, és clar: el màxim exponent del concepte "dos jugadors en un".

L'únic equip que li va plantar un repte seriós al Barça en tota la temporada va ser el Chelsea. I això va ser perquè l'equip londinenc, dirigit per la vella guineu Guus Hiddink, va tenir la intel·ligència de reconèixer que el Barça era molt millor equip i que només hi havia

una manera de poder guanyar-los, i això era jugant tenaçment a la defensiva i esperant que en un contracop surti un gol. És a dir, el Chelsea, gran i ric equip anglès, va jugar aquests dos partits de semifinal de la Champions com jugaria Noruega contra el Brasil. Un fet que va representar un enorme afalac i la prova definitiva de la grandesa d'aquest Barcelona.

La temporada passada, el Barça va fer el millor futbol que he vist en més de mig segle de vida

Gran, però també humil. Amb la possible excepció de Samuel Eto'o, la fúria competitiva del qual mai ningú ha de subestimar com a factor crucial en l'èxit del Barça en els últims anys, va ser un equip de professionals, de treballadors honrats que ho donaven tot per l'equip sobre el camp i, fora d'ell, portaven una vida discreta, no cercaven la celebritat. Leo Messi ofereix el millor exemple del que estic dient. És, segons

tots els seus companys, el millor de l'equip. I, segons qualsevol persona que entengui del futbol (com per exemple Alfredo di Stéfano, president honorari del Reial Madrid), el millor del món i un dels grans de tots els temps. Quan no juga, no busca la fama. Més aviat al contrari. Quan és al terreny de joc, fa coses que ningú més ha pogut fer, tant a nivell individual com col·lectiu. I aquí rau la seva grandesa. Fa més gols que ningú però és, abans de res, un jugador d'equip. En la final de la Champions contra el Manchester, en què tot el món sabia que es disputava la Pilota d'Or amb Cristiano Ronaldo, Cristiano va jugar per a si mateix (durant deu minuts) i Messi va subordinar el seu talent al bé col·lectiu. No es va passar el partit intentant dríblings màgics o gols apoteòsics. Va jugar com un més, demostrant amb fets el que sempre predica, que el futbol no és un esport en què preval la glòria individual.

I, a més, és del planter. Com ho van ser set dels onze que van jugar aquesta final. A veure qui surt a la temporada que està a punt d'arrencar. A veure si es repeteixen les glòries de la temporada passada. Sembla impossible. Allò va ser gairebé massa sublim. Però es pot somiar ■

Els quatre capitans de la temporada 08/09, tots formats al planter.

VICHY CATALAN

T'estima

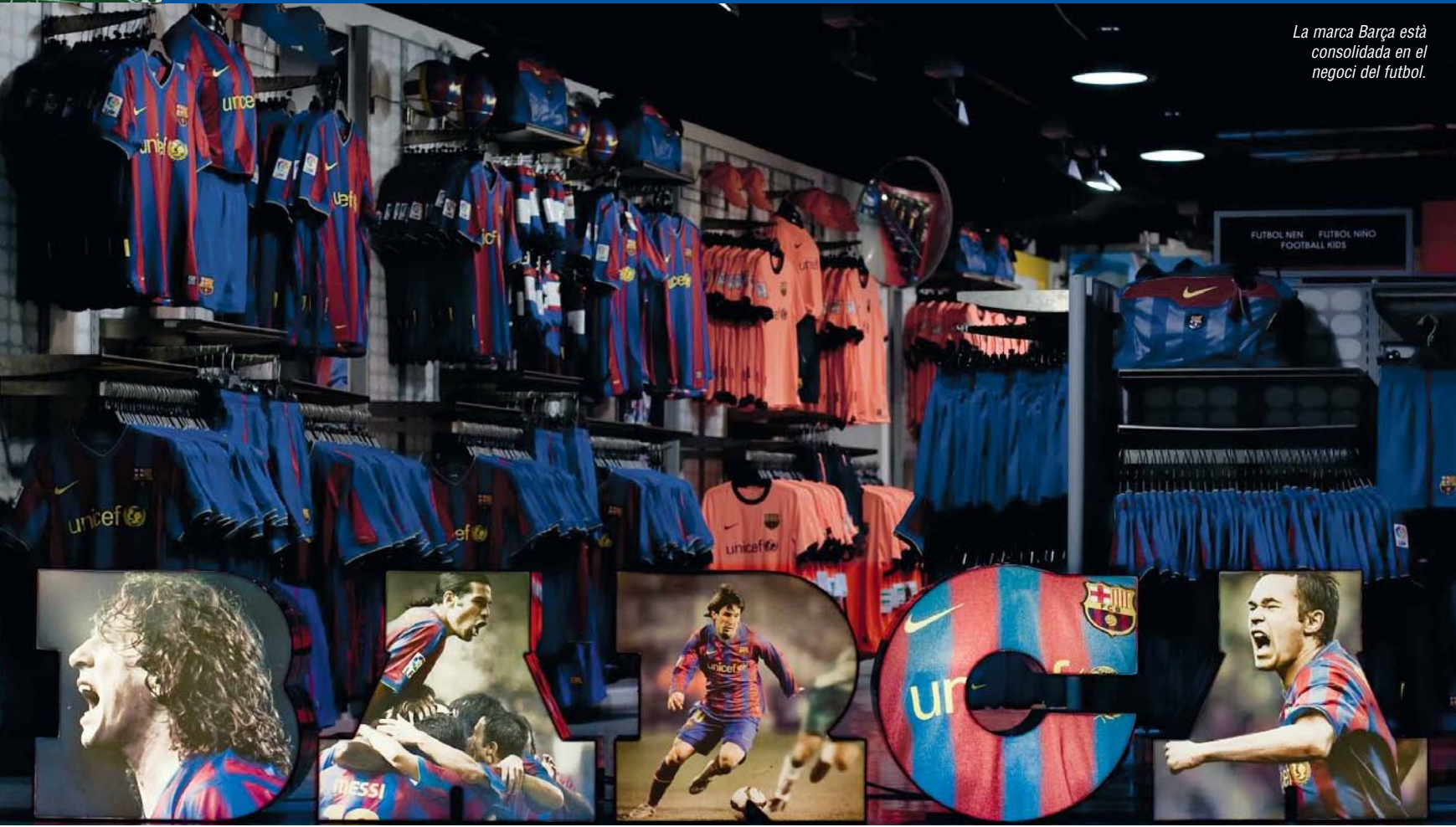
Proveïdor oficial del Fútbol Club Barcelona

VICHY CATALAN *es preocupa
per la teva salut i investiga
el metabolisme del colesterol.*

www.vichycatalan.es

La marca Barça està consolidada en el negoci del futbol.

UN NEGOCI AMB MARCA PRÒPIA

Fora del camp de futbol, el Barça és també un exemple en el món dels negocis. Revalorar el valor de la marca, el paper fonamental del planter o la retribució per objectius són alguns dels elements que fan del Barça una economia singular dins del món del futbol, segons l'anàlisi de Simon Kuper

La majoria dels clubs de futbol són un mal negoci. De fet, la majoria són tal com era el FC Barcelona el 2003: amb un deute estimat de 186 milions d'euros, i la major part dels ingressos del club que anaven directament a les butxaques dels jugadors. El Barça tampoc tenia gaires ingressos en aquell temps: els ingressos de 123 milions eren més petits que els dels altres 12 clubs europeus, i representaven menys de la meitat dels del Manchester United. En definitiva, el club no estava essent dirigit brillantment. La direcció pobra és, naturalment, la norma en el futbol. "Els números són eloqüents", diu Miguel Cardenal Carro, director del centre de lleis de l'esport a la Universitat Rey Juan Carlos de Madrid. "El dèfi-

cit total dels 42 negocis pertanyents a la Lliga de Futbol Professional deu ser ara al voltant dels 4 bilions d'euros". Avui, les coses al Barça són força diferents. Des que la "generació PowerPoint", amb homes de negocis joves al voltant del president Joan Laporta, va prendre el poder del club el 2003, s'han obtingut beneficis cada any: un total de 103 milions d'euros de beneficis. N'han obtingut quan el club ha aconseguit el triple, però també quan l'equip va fer tan mala temporada el 2008/09 i Laporta va haver de fer front a una moció de censura. En tot el futbol europeu, només el Manchester United pot presumir d'un rècord similar a nivell d'ingressos consistents. Fa uns mesos el Barça ha cancel·lat el seu deu-

Simon Kuper
PERIODISTA
I ESCRIPTOR

Nascut a Uganda el 1969, Simon Kuper és un veritable rodamón que ha voltat pel Regne Unit, Holanda, els EUA, Suècia, Jamaica i França. Interessat per la perspectiva antropològica de l'esport, Simon Kuper, autor del reconegut llibre *El futbol contra l'enemic*, també va ser a Catalunya per recollir el premi Vázquez Montalbán d'esports del 2008. Escriu habitualment al *Financial Times*.

te bancari. A més a més, quan la firma assessora Deloitte publicui el seu pròxim rànquing financer dels clubs més importants del món a partir dels seus beneficis, serà molt probable que el Barça hagi saltat per damunt del Real Madrid i del United fins al primer lloc com el club més ric del món. El Barça té clarament un model de negoci remarcable. Heus aquí cinc dels seus punts més importants:

1. Renunciar als ingressos a curt termini per tal de construir la marca del teu club

Quan l'equip de Laporta va prendre possessió del càrrec el 2003, van haver de prendre decisions doloroses. Per tal d'escombrar el deute del club, van acceptar el primer patrocinador de la samarreta de la història del Barça. Van parlar amb una empresa d'apostes i amb Pequín 2008, però els tractes no els acabaven de semblar correctes. Va ser llavors quan van prendre una decisió memorable: en comptes de buscar un patrocinador, seria el Barça *qui pagaria* a Unicef per tal de dur el seu nom a les samarretes de l'equip. "Ho anomenem patrocini revers", afirma somrient el cap executiu del club, Joan Oliver.

El cost a curt termini va ser alt: altres clubs gegants van aconseguir 20 milions d'euros dels patrocinadors de la seva samarreta. La raó fonamental per tal de signar amb Unicef va ser social i no financera: és el tipus d'acte que un club que s'anomena a ell mateix "més que un club" ha de fer. Però a mitjà termini, el tracte va fer que el Barcelona guanyés diners, perquè va enfortir-ne la marca. Un club de futbol és una marca, i una marca forta t'ajuda a guanyar diners.

Les empreses *normals* de fora del món del futbol gasten fortunes per construir les seves marques. Coca-Cola, per exemple, s'anuncia constantment i intenta que els seus consumidors se sentin còmodes pel que fa a Coca-Cola. Amb

la signatura amb Unicef, el Barça estava seguint la mateixa estratègia. Qualsevol persona del món que encengués la televisió quan el Barça estigués jugant entendria amb només una ullada que *és més que un club*.

Va ser fonamental que l'Unicef fos una organització global. Oliver explica: "L'estratègia és la de construir el FC Barcelona a nivell mundial, no només com un equip local. Aquesta estratègia ens ha permès ser probablement una de les tres marques de futbol més importants del món. La marca és el nostre punt fort".

Serà molt probable que el Barça superi el Reial Madrid i el Manchester United com el club més ric del món

2. Fes escola i utilitza-la

"Un dels pilars clau del model de negoci del Barça", diu Oliver, "és el fet de tenir un dels millors, potser el millor, equip del món sense haver de gastar X milions en jugadors. La imatge d'això és la final de Roma d'aquest any, amb un equip amb set jugadors del planter. Actualment estem construint algunes escoles a l'estranger, per exemple a l'Argentina". El professor Cardenal Carro afegeix: "El FC Barcelona ha desenvolupat un dels millors sistemes per prevenir la fuga d'estrelles

mentre s'estan formant. Casos com els de Piqué (Manchester United) o Cesc Fàbregas (Arsenal) són més difícils avui en dia".

Tot i així, construir un bon planter costa diners. La zona d'entrenament de la Ciutat Esportiva Joan Gamper, que serveix a bastament als equips joves del Barça, va costar 42,2 milions d'euros. Per aquest preu es podrien comprar dos jugadors ja fets i drets per al primer equip. Gairebé cap dels nois en qui s'inverteix ho acabarà sent, i encara que hi arribi, han de passar anys abans que els diners que hi vas invertir donin fruit.

I no n'hi ha prou de preparar bons jugadors. Després s'ha d'agafar l'adolescent no provat i enviar-lo al Camp Nou en un partit real. Àngel Barajas Alonso, professor associat de finances de la Universitat de Vigo, destaca: "Crec que el punt clau és que el Barça ha contractat un entrenador, Guardiola, que ha confiat en els jugadors crescuts a casa. Fins i tot el Reial Madrid té un bon planter, però el seu problema és que la majoria dels jugadors del Reial han de marxar a altres equips de Primera Divisió o fins i tot a l'estranger per tal de jugar."

El Barça té el valor de fer jugar els nois del planter. Cal admetre que han estat de sort els últims anys: no es pot preveure que la Masia produiria un Messi o un Xavi. Jugadors així són un producte dels déus. Però Oliver diu que el model funciona fins i tot en èpoques de vaques magres. "Potser no pots aconseguir el millor jugador del món del teu propi planter, però es poden aconseguir sis o set jugadors per al primer equip".

Si es fa això, no només s'estalvien diners en

www.fcbarcelona.cat

traspasos. Igual que amb el fet de lluir la marca Unicef a la samarreta, s'està construint la marca del club. Vaig veure la final de Roma amb alguns oficials del futbol europeu, i he de dir que un cop acabat el partit, recitaven les estadístiques dels jugadors provinents del planter del Barça amb el mateix orgull amb què ho fa Oliver.

Gairebé tothom a Europa que estima el futbol somnia tornar als vells temps, quan els equips eren locals, i clubs com el Celtic o l'Ajax podien guanyar copes europees amb jugadors que havien crescut a la cantonada del camp. Amb la rèplica d'aquests temps, el FC Barcelona s'ha guanyat el cor de la gent. I també així es fan diners. Oliver apunta: "El nostre nou contracte amb Nike és un dels més importants del món amb un club esportiu. A més, el nostre contracte de TV és el més gran del món per a un club esportiu". Nike paga al Barça un mínim de 30 milions a l'any, i Mediapro 150 milions anuals per drets televisius, en part gràcies a l'Unicef i a la Masia.

En ambdós casos, el FC Barcelona va deixar de banda els beneficis a curt termini. En ambdós casos, ha valgut la pena. De la mateixa manera, el Manchester United va començar la seva carrera cap als beneficis a meitat dels anys 90, quan també va agrupar una sèrie d'estrelles "de casa": David Beckham, Ryan Giggs, els germans Neville i Paul Scholes. Com el Barça de Messi, Xavi i Iniesta, el United va trobar la combinació màgica: despeses relativament baixes en jugadors, però grans beneficis.

3. Evita la temptació de grans traspasos

La quantitat que un club gasta en traspasos té poca relació amb els seus èxits al camp. Stefan Szmanski, professor d'econòmiques a la Cass Business School de Londres, va estudiar la despesa de 40 clubs anglesos entre el 1978 i el 1997 i va descobrir que la despesa dels clubs en traspasos només explicava el 16 per cent de la seva variació total en la posició de la Lliga. Per contra, les seves despeses en sous representaven el 92% d'aquesta variació. En altres paraules, com més alts els sous dels jugadors, més alta la posició final a la Lliga. Però el que es paga pels jugadors als altres clubs en traspasos, no afecta gaire, explica Szymanski en el nostre pròxim llibre *Soccernomics*. El FC Barcelona de Laporta ha fet exactament el que el nostre llibre recomana: gastar modera-

dament en traspasos. "El problema amb el negoci del futbol és que normalment està dirigit amb objectius a curt termini", diu Oliver. La majoria dels clubs de futbol, explica, "gasten irracionalment i compulsivament en

Els beneficis van tornar a provar que el model de negoci funciona tant en els bons moments com en els dolents

jugadors. I això és molt difícil de reprimir. Sempre hi ha la temptació de pensar que si es compren dos o tres jugadors, potser la situació canvia radicalment".

Quan el Barça va trobar-se en problemes per última vegada, a l'estiu del 2008, efectivament va gastar-se 35 milions d'euros per Da-

18 per cent de la despesa per sous del club es relacionava amb l'actuació de l'equip. Com més guanyava l'equip, més guanyaven els jugadors. Un altre 18% es relacionava amb l'actuació individual de cada jugador: com més jugava un noi, més guanyava.

En la majoria de clubs, els bonus representen una proporció molt més petita del sou. "Tenim una estructura salarial que és significativament diferent", diu Oliver. Això no sempre és fàcil. Quan el FC Barcelona ha guanyat el triplet aquest any passat, destaca, "s'han hagut de pagar bonus per valor aproximat de 40 milions d'euros. Això són molts diners".

Per Oliver, però, els beneficis van tornar a provar que el model de negoci funciona tant en bons moments com en els dolents. La temporada passada el Barcelona va tenir beneficis per sisè any consecutiu.

5. Ser conscient de per què existeixes

Els equips de futbol no haurien de vantar-se de ser grans negocis. Fins i tot el FC Barcelona o el Reial Madrid són empreses dèbils comparades, per exemple, amb les 500 corporacions americanes que representen l'S&P 500 de Wall Street. El FC Barcelona no és el Banco Santander. És més aviat com el Museu Picasso: una organització d'inspiració pública que aspira a servir la comunitat mentre continua essent raonablement solvent.

El FC Barcelona existeix per servir els seus socis. Per començar, això significa entrades econòmiques: el 2006, per exemple, l'abonament més car de la temporada del Barça, a 900 euros, era més barat que l'abonament de temporada més barat de l'Arsenal. En general, això significa escoltar els socis amb interès a l'hora de dur a terme les diferents polítiques. Ferran Soriano, quan era vicepresident del club, va explicar a la International Football Arena Conference a Zuric que eren els socis els qui no volien una empresa d'apostes a la samarreta. Fer beneficis és només un mitjà per tal d'aconseguir l'objectiu final de servir els socis.

Si aquest Barcelona lliure de deutes continua aconseguint beneficis, podria finalment tenir un tipus de maldecap diferent: Què fer-ne de tots aquests diners? Potser hi haurà un dia en què s'oferirà als socis cava i massatges gratuïts en els partits de casa. D'altra banda, al món del futbol sempre hi ha algun problema esperant per assaltar-te just quan menys t'ho esperes ■

FC BARCELONA: CHAMPIONS FINANCERA

	2009	2003
Beneficis (en milions d'euros)	123	385
Posició a la Deloitte's Football Money League (temporada 2007/08)	13	3
Nombre de socis	163.763	106.135
Beneficis per patrocinis de la samarreta	0	0

ni Alves. Però també va vendre dos grans noms, Ronaldinho i Deco.

4. Paga per l'actuació

En el seu informe de 2007 sobre la Football Money League, Deloitte va dir sobre el Barça:

El Barça existeix per servir els seus socis. Aspira a servir la comunitat mentre continua essent raonablement solvent

"El pilar principal del l'estratègia de control de costos ha estat la introducció de pagaments relacionats amb l'actuació a través de l'equip, per incentivar els jugadors i protegir el model de negoci de les fluctuacions del camp".

En la temporada 2005/06, va dir Deloitte, el

Lluita contra la pobresa infantil

Una bona atenció després de classe

Molts pares de famílies de col·lectius fràgils socialment no tenen recursos per facilitar activitats extraescolars als seus fills mentre ells treballen.

Per ajudar a conciliar la vida laboral i la familiar dels pares, l'Obra Social "la Caixa" ha creat les CiberCaixa Quedem després de classe. Uns espais ludicoeducatius, dissenyats per a nens i nenes d'entre 3 i 12 anys, on poden trobar ordinadors amb accés a internet, llibres i equips audiovisuals, a més de jocs i materials per als més petits.

Els professionals que dinamitzen el centre tenen la formació adequada per acompanyar els infants en les diferents activitats, potenciant-ne el desenvolupament cognitiu, afectiu i social.

Actualment hi ha 36 CiberCaixa en diverses ciutats espanyoles.

Ajuts a iniciatives socials

L'Obra Social "la Caixa" col·labora amb múltiples organitzacions sense ànim de lucre, que treballen per aconseguir una societat amb més oportunitats per a tothom, a través del programa d'Ajuts a projectes d'iniciatives socials. Aquest programa inclou dues convocatòries: Lluita contra la pobresa i l'exclusió social i Suport a habitatges temporals d'inclusió social, en les quals se seleccionen propostes que treballen en l'atenció a persones que viuen en situacions de marginació o de risc d'exclusió social.

Amb un pressupost total de 8 milions d'euros, enguany els projectes seleccionats es basen en quatre eixos de treball: la participació social, la inserció laboral, la cobertura de necessitats bàsiques i el suport a les entitats que ofereixen habitatges temporals. Tot això, per fer que les persones en situació de vulnerabilitat puguin millorar la seva situació.

L'any 2009, l'Obra Social "la Caixa" ha donat suport a 300 projectes solidaris.

CaixaProinfància, més de 100.000 infants atesos a tot l'Estat

A Espanya encara hi ha famílies amb fills menors que viuen en situació de pobresa relativa. Amb l'objectiu de trencar la transmissió de la pobresa de pares a fills, l'Obra Social "la Caixa" impulsa i coordina CaixaProinfància a través de més de 280 entitats socials que treballen en xarxa. Aquestes associacions són les encarregades d'implantar el programa en els diferents territoris en què actuen, amb la finalitat d'ajudar aquests menors en risc d'exclusió social.

CaixaProinfància contribueix a la promoció socioeducativa dels infants mitjançant ajuts adreçats a reforç educatiu, suport psicològic, campaments infantils i escoles d'estiu. Perquè l'entorn on creix el menor en condiciona el desenvolupament com a persona i, en conseqüència, les perspectives de futur.

L'Obra Social "la Caixa" coordina una xarxa de 280 entitats que lluiten contra la pobresa infantil.

L'esport, una eina d'integració social

L'Obra Social "la Caixa" col·labora amb la Fundació FC Barcelona per afavorir l'accés dels infants i dels joves més vulnerables als serveis d'educació i salut.

Recentment s'han celebrat les **Jornades d'Esport Solidari 2009** a Barcelona, en les quals han participat 160 nens i nenes i 33 educadors. Aquesta iniciativa, adreçada a les entitats col·laboradores dels programes CaixaProinfància i Incorpora, tenia com a objectiu familiaritzar tots els professionals de l'ensenyament i

monitors en l'ús de l'esport com a eina educativa per lluitar contra aspectes com el fracàs escolar o l'abandonament. Una bona manera de promoure, entre els més joves, valors associats a l'esport com ara l'honestetat, la companyonia, la justícia, l'esforç i l'esportivitat.

Gràcies a la col·laboració amb la Fundació FC Barcelona, l'Obra Social "la Caixa" ofereix més oportunitats als infants amb menys recursos.

Un espai per créixer junts

Gràcies a la col·laboració del programa CaixaProinfància, el projecte maternoinfantil "Vincles", desenvolupat al Casal dels Infants, dona resposta a les necessitats de les dones que es troben en situació d'exclusió social amb fills i filles menors de 3 anys. Mitjançant aquesta iniciativa se'ls ofereixen recursos d'inserció i formació laboral, i reben classes d'orientació psicopedagògica i de creixement personal.

Des de 2007, el projecte ha ajudat 73 mares amb nens menors al barri del Raval de Barcelona.

Un grup de joves aficionats del Barça a Burkina Faso.

MÉS QUE UN CLUB (A TOT ARREU)

La projecció internacional del FC Barcelona, especialment reforçada en els últims anys, no és res nou en la història del club. Des de la gira per les Amèriques del 1937, fins a l'obertura que va significar l'arribada de Cruyff, el Barça sempre ha mantingut una destacada presència més enllà del país. Juan Villoro explica alguns d'aquests motius

El 26 d'octubre del 1863, els inventors del futbol es van reunir a Londres a la Freemason's Tavern, un pub pròxim a l'òpera de Covent Garden. Després de demanar les seves obligades pintes de cervesa, van assumir la missió que els havia portat aquí: dissenyar les regles de l'esport *més senzill del món*. A aquests contertulians devem les instruccions per jugar a futbol. Una de les seves decisions més atrevides va ser suprimir l'ús de les mans (llevat del cas del porter). Una mà-

gia capritxosa va començar amb aquestes normes. Decisives per a l'evolució humana, les mans es van convertir en instruments delictius en el més popular dels esports. El futbol va sorgir amb *denominació d'origen*, com una activitat *anglesa*, però aviat es va estendre per tot arreu. El 1930, el Mundial de l'Uruguai va confirmar el seu atractiu internacional, i avui en dia la FIFA té més agremiats que l'ONU, cosa que significa que el món s'ha organitzat millor per al futbol que per a la política.

Juan Villoro

ESCRITOR I PERIODISTA

Nascut a Ciutat de Mèxic el 24 de setembre del 1956, Juan Villoro és un prestigiós escriptor i periodista que col·labora habitualment en nombroses publicacions. Autor de novel·les i contes, el futbol també forma part de les seves passions, com queda patent a *Déu és rodó*. Va guanyar el premi Vázquez Montalbán d'esports del 2006.

Abans de la televisió per satèl·lit, la fama internacional dels futbolistes depenia dels rumors que portaven els viatgers. Per a la majoria dels aficionats, Di Stéfano va ser una llegenda mai vista. Es parlava de la Saeta Rubia com es podia parlar d'Aquil·les, el dels peus lleugers.

El meu pare va sortir de Barcelona als nou anys. Com tants nens que després de la Guerra Civil van créixer lluny de la seva terra, parlava molt del seu irrenunciable equip. Vaig créixer escoltant mites blaugranes. De tant en tant, un parent enviava a Mèxic retalls de premsa en què el Barça jugava en sèpia i blanc.

El 1962, l'equip va fer una gira pel meu país i vaig poder-lo veure per primera vegada. Fins llavors havia estat una esquadra fantasmagòrica, amb noms gairebé irreals, com el de Cayetano Re.

Un equip popular a Mèxic

La popularitat del Barcelona va ser immensa a Mèxic, únic país d'Amèrica que va ajudar amb armes a la República i que mai va reconèixer el govern de Franco. El Camp Nou era vist des de l'altra vora del mar com un espai de resistència. No en va, el 1937 el president Lluís Companys i el general Lázaro Cárdenas havien organitzat la *gira salvadora* que va permetre que els futbolistes barcelonins sobrevisquessin a Mèxic (d'aquesta aventura només tornaria el jove massatgista: Àngel Mur).

Recordar aquestes històries té a veure amb la

divisa del FC Barcelona, la més significativa del futbol mundial: *és més que un club*. Manuel Vázquez Montalbán, evangelista de les gestes blaugranes, el va definir com el "braç desarmat" del catalanisme, l'arma decisiva del qual és la passió.

A l'Orfeó Català de la Ciutat de Mèxic o a les penyes de Tòquio i Yokohama el missatge del Barça es comprèn tan bé com a Girona o Canet de Mar. En llocs menys especialitzats, s'ignora el paper que ocupa a la

El 77% dels espectadors culers viuen fora d'Espanya. La passió que suscita el Barça té importants referents simbòlics

història d'Espanya, però se l'associa amb valors que estan relacionats amb el futbol.

El novel·lista Juan Goytisolo ha explicat que al Marroc, on viu des de fa anys, els joves es disputen per pertànyer a les penyes del Reial Madrid o del Barça. A un nivell tan alt que en les eleccions municipals del 12 de juny del 2009, un jove va ser entrevistat per televisió i quan li van preguntar a quina candidatura votaria, va respondre sense dubtar: "Jo? A la del Barça!".

Actualment el 77% dels espectadors culers viuen fora d'Espanya. Després del Manchester United i del Reial Madrid, és el club que més diners guanya per màrqueting mundial. Tanmateix, la gestió de Joan Laporta ha provat amb eficàcia que promoure els colors blaugrana significa alguna cosa més que promoure una plataforma comercial.

La passió que suscita el Barça té importants referents simbòlics. Durant molt de temps va ser l'únic equip gran sense publicitat a la samarreta, gest eloqüent en un planeta dominat pel mercantilisme. Quan finalment va acceptar un patrocinador, es va associar amb l'Unicef.

Portar al pit les sigles de la institució que dona suport a la infantesa al món va ser una decisió congruent per a un club que té en la Masia la principal escola del futbol contemporani. El planter és la seva raó de ser. Pep Guardiola i la majoria dels seus titulars van aprendre de nens a xutar com a barcelonistes.

Igual que l'art, el futbol aspira a recuperar els somnis i la imaginació de la infància, el moment en què els herois són possibles i res no és tan important com el joc. El Barça compleix amb aquest compromís a través d'un estil de joc obert, amb jugadors que es fan passades des de la infantesa.

Si a les etapes en què va ser entrenat per Zubeldía i Bilardo, Estudiantes de la Plata va ser un club lliurat a l'estalviadora aritmètica de guanyar

Un grup d'aficionats japonesos esperant els jugadors del Barça.

1-0, el Barça ha conquerit la fama oposada: a tot arreu s'espera que inventi pluges de gols. Aquesta reputació es deu en gran mesura a Johan Cruyff. La seva contractació com a jugador va coincidir amb l'auge de la televisió per satèl·lit i amb una nova manera d'encarar l'esport. Al Mundial d'Alemanya 74, els holandesos van revolucionar el que passava dins i fora del terreny de joc. El seu entrenador, Rinus Michels, desplegava el *futbol total*, sistema de rotacions que permetia que Cruyff aparegués en qualsevol lloc del camp. Amb la seva cabellera *estil beatle*, el líder dels holandesos usava un insòlit número 14, fumava un cigarrret al descans del partit, menjava un sandvitx poc abans d'arribar a l'estadi i parlava de la importància que els jugadors compartissin la concentració amb les seves dones o les seves xicotes. L'era pop va arribar al futbol amb la selecció holandesa, batejada com la Taronja Mecànica, per la seva vistosa samarreta i el dinamisme de les seves accions.

En la seva qualitat d'eix d'atac i entrenador del Barcelona, Cruyff va aconseguir que l'estètica desemboqués en l'eficàcia. El Dream Team va consolidar una certesa blaugrana: l'èxit arriba a través de la bellesa.

El següent triomf d'impacte mundial vindria d'un derivat del cruyffisme: el Barcelona de Frank Rijkaard. La conquesta de la Champions a París, el 2006, va continuar la tradició d'un futbol d'artística coreografia, guiat per un astre que

llavors va arribar a la seva plenitud, Ronaldinho. Aquesta llarga història ha trobat condensació en Pep Guardiola, que representa el punt més alt al qual pot arribar el futbol. Albert Camus, que va jugar de porter, recordava la moral que va aprendre a la pista. La noció de pertinença a un equip i al col·lectiu que li fa costat, el respecte a l'adversari, l'acceptació de la derrota i la importància de guanyar sense trampes són

En la seva qualitat d'eix d'atac i entrenador del Barça, Cruyff va aconseguir que l'estètica desemboqués en l'eficàcia

els pilars ètics d'un esport on la pilota sempre arriba de manera imprevista.

Si el Barça és més que un club, Pep Guardiola és més que un entrenador. El nen que recollia les pilotes del Camp Nou i es va forjar a la Masia, va conquerir el 1992 la Champions com a jugador i el 2009 l'històric triplet com a entrenador. Aquesta gesta diu molt de la coherència d'un projecte cosmopolita i català. Si hagués de resumir l'impacte a un temps local i global del Barça acudiria a una anècdota. El desembre del 2006 vaig coordinar al Caixafòrum un cicle de conferències sobre futbol i cultura. La casualitat va voler que

el diàleg entre l'escriptor Sergi Pàmies i Pep Guardiola coincidís amb la transmissió des del Japó de la Copa Intercontinental que disputarien l'Internacional de Porto Alegre i el Barcelona. Encara que les entrades per a la xerrada s'havien esgotat, i encara que es va col·locar una pantalla gegant darrere delsponents, molt pocs es van presentar a la cita.

D'esquena a la final

Amb extraordinari professionalisme, Guardiola va acudir a l'auditori i va parlar amb sapiència i passió dels secrets del futbol. Pàmies i ell eren els únics que no podien seguir el partit, ja que es trobaven d'esquena a la pantalla, com els tristos guàrdies que vigilen les tribunes dels estadis, sense veure el que succeeix a la gespa.

Entre els escassos assistents a aquesta sessió inoblidable es trobava Àngel Mur, fill del llegendari massatgista blaugrana que el 1937 va tornar de la *gira salvadora*, i que acabava de jubilar-se com a massatgista del primer equip, on havia agafat feia anys el relleu del seu pare. Guardiola el va localitzar en una elevada fila de l'auditori i va córrer a abraçar-lo.

Hi va haver una època en que el Barça va haver de fugir de Catalunya per preservar-se com a equip. Només Àngel Mur pare va tornar d'aquella errància. Gairebé 70 anys després el seu fill es trobava amb Guardiola en un estrany escenari.

A la sala semibuïda s'unien dues forces resis-

La passió arriba lluny, però no perd el seu origen. Per això el somni del Barça ha viatjat bé

tents i de fons arrelam local: el passat i el futur del barcelonisme, Àngel Mur i Pep Guardiola. Davant un testimoni d'excepció com Pàmies, Guardiola va parlar amb entusiasme de com millorar el Barça, que en aquest moment perdria a l'altre costat del món.

La passió arriba lluny, però no perd el seu origen. Per això el somni del Barça ha viatjat bé. Fidel als seus principis, és l'equip de la Masia, casa del Mediterrani que ja és vista com un planter mundial, i és entrenat per l'antic recollidor de pilotes del Camp Nou. "Tenim de genis el que conservem de nens", va observar Baudelaire.

La infància ocorre al principi de cada vida. Després es converteix en alguna cosa que s'escull. Aquesta il·lusió té un nom definit en la història del futbol: FC Barcelona ■

Guardiola i Àngel Mur, al camp de la Masia.

SPORT

**Hi ha res millor
que fer realitat
un somni?**

**Fer realitat
milions de somnis.**

FCBARCELONA

Audi

“PORTAREM EL FUTBOL ALS CINEMES”

Jaume Roures és la referència de Mediapro i gestiona els drets de televisió del futbol d'aquí. No compra jugadors ni presideix cap club, però per molts és l'home més poderós del món de la pilota. És del Barça i aplaudeix la lluita contra els violents. Amb la mateixa contundència, reivindica l'escola holandesa, la de Michels i Cruyff

■ TEXT: Eduard Pujol | FOTOS: Bevenrain

El futbol al camp?

Hi vaig poc. Un parell de vegades a l'any. Però m'interessa molt com l'espectacle que és. Per això és tan televisiu i per això arribarà als cinemes a partir del setembre.

Futbol als cinemes?

Sí, no s'estranyi. Ja ho hem provat. A Barcelona i a Madrid, i l'experiència ens satisfà. A partir d'aquest setembre el futbol arribarà a les sales de cinema.

Costa d'imaginar.

No, al contrari. Les retransmissions es fan amb més càmeres que mai i amb sistemes avançadíssims de captació de l'àudio. En un cinema, la pantalla té unes dimensions que afavoreixen la plasticitat del joc i un so que et permet sentir com la bota del Messi colpeja la pilota quan ha de llançar un penal o ha de picar una falta. De debò, li ho recomano. Té una espectacularitat mai vista.

Partits televisats i partits als cinemes. Hi ha el risc de buidar els estadis.

No. El consum de futbol per aquestes vies no va en contra de voler anar al camp. El públic és una part del propi joc en la mesura que projecta les seves emocions davant del que va veient, empenyent l'equip o transmetent-li certes pors. No pateixi, les graderies han d'estar ben plenes. I tot el que aconseguixi que el futbol sigui seguit per més gent, l'ajuda.

Què dona més audiència, un equip que faci un futbol de somni o una Lliga competida?

La lluita pel títol sempre genera una expectació molt alta. En aquest sentit, la Lliga d'aquí serà espectacular. Hi haurà el millor

equip d'Europa i l'equip que més ha fitxat. Són dues referències diferents. La del bagatge i la de l'expectativa. El Barça es presenta havent fet molt. El Madrid, amb l'intangible del que podria arribar a ser.

Fixant-nos en les formes i els hàbits més tradicionals, un partit vist per la tele o seguit per ràdio?

Insisteixo: el futbol és un gran espectacle televisiu. Som a anys llum d'on érem en aspectes com el tractament de la imatge o la capacitat de portar el camp a casa. En sabem més que no en sabíem i el resultat és un producte cada vegada més espectacular. Això sí, s'ha perdut en els narradors i en els comentaristes.

Per què?

Avui la gent que fa partits de futbol crida més que mai. I parla de tot, amb un coneixement molt discret del que es diu i s'explica. Globalment s'expressen malament. En això, hem anat enrere.

“Es banalitzen les errades. El professional hauria de tenir una certa vergonya. Abans, si t'equivocaves, et volies fondre”

Al carrer cada vegada es parla pitjor. Una cosa porta l'altra?

És cert, la societat parla pitjor i els narradors, els que es posen davant d'un micròfon, també. Però hi ha una diferència important entre els uns i els altres. Els mitjans tenen una responsabilitat que la gent del carrer no té.

Però si l'audiència i el públic no troben a faltar –i exigeixen– que es torni a cuidar la forma, aquesta és una batalla perduda.

Deixa-ho en el fet que parlem pitjor que mai i que hem descuidat la forma, però el discurs de fons també s'ha relaxat. Ha perdut tensió. I com més va, pitjor. Vivim en un entorn que banalitzava les errades. Ens equivoquem, i no passa res. El professional quan patina hauria de tenir una certa vergonya.

“Que a la televisió hi ha massa futbol? Això és com preguntar-se si hi ha massa sèries o massa informatius. L'oferta es multiplica, però la gent tria i és sobirana”

S'ha perdut?

Abans, fa anys, si deies malament segons què, et volies fondre. Avui al món en general sembla que tot val, i als mitjans, tres quarts del mateix. Ens hem instal·lat en una banalització que fa mal, i, personalment, em molesta.

Aquestes són les reflexions d'un consumidor de productes audiovisuals, o és el parer d'un periodista esportiu?

Jo no he fet mai periodisme esportiu. Jo no sóc un periodista esportiu.

Aquesta etiqueta la porteu penjada de fa anys. No m'ho negarà?...

Sí, i no cal que m'esforci a desmentir-ho, perquè no ho aconseguiré. És un exemple més del poc rigor que es fa servir a l'hora d'explicar tantes i tantes coses.

Aquest mal em sembla tan estès com el de no cuidar ni la llengua ni l'expressió.

Els mitjans haurien de respondre als conceptes de rigor i responsabilitat. I en general, aquestes idees o plantejaments, no els assumeixen. Els haurien de fer seus.

Qui hauria de liderar una reflexió sobre aquests mals hàbits?

El Puyal la fa i l'ha fet. El *Diario Público* també la fa.

Hi ha qui diu que a la televisió hi ha massa futbol. Hi hem de pensar?

Preguntar-se si a la tele hi ha massa futbol és com preguntar-se si hi ha massa sèries o massa informatius. Els continguts es multipliquen, però la gent continua sent sobirana.

El telespectador és sobirà?

Sí, sempre. Això el defineix. Pot triar i, de fet, tria. Aquesta sobirania no es pot menystenir. La gent està capacitada per escollir, per deixar de veure i, si vol, per tornar-hi. Una altra cosa és la globalitat de l'oferta, on hi ha tendències i moviments que cal observar amb atenció.

Per exemple?

Que cada cop hi ha menys predicament de la teleporqueria. Ho diuen les audiències, que van caient. No és una sensació subjectiva.

Fills de l'Holanda del 74

Quin era el secret de la selecció holandesa al Mundial d'Alemanya del 74, que encara en parlem?

Solidaritat, bellesa, respecte per l'adversari i el joc. Buscaven el gol, feien poques faltes i no queien en allò de les pèrdues innecessàries de temps.

Sembla senzill?

L'escola holandesa dels 70, i el Barça de Cruyff, van canviar el futbol. El Dream Team també va trencar radicalment amb el que hi havia. No era gens fàcil.

Pep Guardiola va jugar en aquell equip. Ara és l'amo de la banqueta del Camp Nou.

El que hem viscut és impressionant, però el mateix Pep ha explicat que la seva idea arrenca amb el Dream Team. Ara bé, ell ha aconseguit repensar el model a partir del mètode. Aquest nou model improvisa menys, o aprofundeix més en els conceptes. Aquest és el canvi.

Cruyff improvisava?

La intuïció forma part de l'essència del Johan. És més artista, més espontani. Això també tenia avantatges. El seu concepte s'ha estès. La factoria, la Masia, n'és l'exemple. I fixa't en l'aportació del 4. És el més autèntic de la seva proposta futbolística, perquè el 4, en el fons, també és la intuïció en el terreny de joc.

Guardiola era el '4'. Ara també és el rigor?

El Dream Team va néixer fa vint anys i el Pep, com a entrenador, és fill d'un altre temps i no ho desaprofita. Mira, un detall: fa 21 anys dubto que algú de l'*staff* tècnic del primer equip parlés anglès. No és cap ximpleria, no. És una demostració de com ha evolucionat tot plegat.

I si parlem de la més dura, de la teleporqueria amb menys estómac, el descens és segur, vaja. Aquesta és, segurament, una tendència inevitable.

Com s'atura una caiguda d'audiència?

Innovant. Les televisions hem d'innovar.

L'apagada analògica i l'arribada de la TDT, obre un nou panorama?

En el cas de les grans cadenes, el repartiment de l'audiència passarà del 100% al 70%. A Amèrica ja es va donar un cas semblant amb la televisió per cable, però a l'hora de fer números, no canvia gran cosa i els ingressos han acabat variant poc.

Encara hi haurà grans audiències?

Sí. I aquestes audiències milionàries van lligades, i aniran lligades, als esports en directe.

De futbol en directe n'hi ha de vistós i n'hi ha d'avorrit. El Dream Team i la velocitat com circulava la pilota el va fer atractiu.

Sí, el moviment és un element molt televisiu. És cert, i és bo que a banda de l'emoció, i de saber qui guanya i qui perd, el futbol s'hagi dotat de recursos plàstics que ajudin a captar l'atenció o l'interès de l'audiència.

La televisió, doncs, està en deute amb en Cruyff?

Aquesta no és la qüestió rellevant. Allò que realment m'impresiona és que el Johan ha revolucionat el futbol dues vegades. Ho va fer com a jugador i ho va tornar a fer com a tècnic.

Ara entenc perquè li deien el profeta del gol.

Amb el '14' a l'esquena, els partits d'Holanda del Mundial del 74 van ser importantíssims per al futbol. Hi ha un abans i un després. Per la plasticitat d'aquell joc, vistós i nou. Aquella proposta va demostrar que la gent no és resultatista. Qui va guanyar la final és Alemanya. Però han passat 35 anys i, encara avui, l'elogi és per a Holanda. La gent vol veure bon futbol, i tret d'algunes excepcions, si jugues bé, acabes guanyant. Per això la gent no és resultatista.

Però el gol, i el guanyar o perdre, és el que provoca canvis o genera estabilitat en un club de futbol.

No s'aturi en aquest plantejament. El futbol ens dóna més elements i ens diu més coses que tot això. A la final de Roma, a la segona part, hi ha una jugada de l'Iniesta que és magistral. Segurament no és per posar als vídeos del resum del partit, i per tant, mai l'arribarem a reivindicar. A l'Iniesta li arriba una pilota que volava. És capaç de parar-la amb un toc. Sí, amb un toc, la para i la fa baixar. Res, en un instant. Sensacional. I quan la té a terra, la juga amb un altre toc. Tot fàcil, tot senzill. És, per mi, la jugada del partit contra el Manchester. La que ho explica tot, i en canvi no és ni un gol ni una jugada que marqui la final.

Una jugada implica la valoració. Un marcador és inapel·lable. Per què ens costa

Iniesta, envoltat de companys, aguanta la copa després de la final de Roma.

tant parlar bé dels rivals?

A mi no em costa. Un exemple? El Madrid de la Quinta del Buitre feia un joc bonic, el seu era un futbol espectacle. I en canvi, no eren de fora. Aquell no era un equip galàctic ni fet per estrelles. Era fet per gent de casa.

Com l'equip del triplet, amb una presència destacada del planter?

Sí, però al Barça, el planter no ens ha funcionat sempre. Hem tingut anys de tot..., Menotti va fer debutar nois de 25 anys! O hem oblidat Calderé? Ho veu? Les coses s'han de poder explicar com són, sense una doble mesura.

Com ara?

A Saragossa van maltractar l'Eto'o a base de crits i uns *uh, uh, uh!* de caràcter, diguem-ne, tribal. Allò estava malament. La gent que va a futbol no s'ha de comportar així. Mai. Però ni a La Romareda ni enlloc. El que no pot ser és que ens posem les mans al cap l'endemà d'aquest episodi i que siguem incapaços de recordar que al Camp Nou també es va viure una situació semblant amb Roberto Carlos, el brasiler del Madrid.

“El que volem és veure bon futbol. Tret d'alguna excepció, si jugues bé, guanyes. Per això la gent no és resultatista”

Demana més sentit crític?

Jo la nit de l'*uh, uh, uh!* al Roberto Carlos, a la mitja part vaig marxar. Aquell dia vaig anar a l'estadi amb els meus dos fills. Vaig entendre que el millor que podíem fer era tornar-nos-en a casa. Hem de ser prou valents per actuar davant d'aquests casos.

Com a club, l'aposta cívica del Barça és indiscutible.

Sí, i ens n'hem de felicitar. Però no n'hi ha prou. Aquí també hi ha d'haver una reflexió dels mitjans i una reflexió individual. Hem de mirar com actuem davant de segons quines coses. Però és cert, a l'hora de plantar cara a l'incivisme, el club és on sempre hauria d'haver estat. Les actituds irracionals i impròpies no poden rebre cap gest de complicitat. El que ha fet el Barça aquests últims anys ho hauria de fer tothom i sempre. Davant de la violència, sempre una resposta, mai la complicitat ■

AMBICIÓ PER AL GAMPER

El Trofeu Joan Gamper torna a ser el punt de partida de la temporada blaugrana. En aquesta ocasió, la festa del barcelonisme té un convidat d'excepció, el Manchester City, reforçat per futbolistes de la talla de Tévez, Adebayor o Kolo Touré. Amb tots ells, el 19 d'agost l'espectacle al Camp Nou està assegurat

■ TEXT: Jordi Clos | FOTOS: Manchester City

Després del sonat comiat de la temporada 2008/09 al Camp Nou, amb la celebració del triplet, el Barça obre el nou curs amb una estrena de luxe a casa. Perquè si un Trofeu Joan Gamper ja de per si és una de les cites més esperades de la temporada, que el convidat sigui un Manchester City, amb una plantilla impressionant, el converteix en un

duel entre dos titans i en un acte ineludible. La 44a edició del torneig es portarà a terme el dimecres 19 d'agost, a les 22.00 h. Enre-hauran quedat l'estada a Anglaterra, la gira pels Estats Units i l'anada de la Supercopa d'Espanya. Per tant, el partit tindrà lloc en un moment clau de la pretemporada del conjunt que dirigeix Pep Guardiola,

ja que serà just abans de la tornada amb l'Athletic Club, de la disputa de la Supercopa d'Europa i del debut a la Lliga contra l'Sporting de Gijón.

Aquell dia, l'afició tornarà a viure la gran festa del barcelonisme. Des de primera hora de la tarda se succeiran les activitats a l'esplanada de l'Estadi. Tot seguit l'acció es des-

L'ex 'red devil' Carlos Tévez, un dels fitxatges estrella del City.

19 D'AGOST | CAMP NOU

FC BARCELONA VS MANCHESTER CITY

TORNEN ELS TRICAMPIONS

LA FESTA DEL GAMPER
Estrella Damm

16.00 h GRAN FESTA FAMILIAR
21.30 h PRESENTACIÓ 1r EQUIP
22.00 h 44è TROFEU JOAN GAMPER

ENTRADES
www.fcbarcelona.cat
Servicaixa, FNAC i Carrefour
Taquilles del club / Ticket office

10
SOCIS
25%
DESCOMpte

PREUS
DES DE **25€**

Nike Audi "la Caixa" 3 Estrella

plaçarà a dins el terreny de joc, on hi ha programades moltes més sorpreses. Cap a les 21.30 h es farà la presentació oficial del primer equip. Serà, doncs, l'hora de conèixer les noves incorporacions de l'equip, entre elles Zlatan Ibrahimovic. Després d'això, la pilota començarà a rodar.

Enorme potencial ofensiu

El Barça es veurà les cares amb un històric: el Manchester City. Es tracta d'un dels quadres punters de la Premier League. Fundat el 1880, va viure la seva època més esplendorosa entre els anys 60 i 70, quan va con-

querir una Lliga, una Copa i una Recopa, entre d'altres. En les darreres dues dècades ha viscut a l'ombra de l'altre equip de la ciutat, el United. Tot i això, la compra del club per part del primer ministre de Tailàndia, el 2007, i uns mesos després per part d'un grup d'inversors de la Unió dels Emirats Àrabs li ha donat un important impuls econòmic i li ha permès engegar projectes molt ambiciosos. Fa una temporada, els *citizens* donaven un cop d'efecte en contractar Robinho, Zabaleta, Elano i Given. No ha estat un fet aïllat. Aquest estiu ha anunciat l'arribada d'altres fitxatges de renom com Tévez, Ade-

bayor, Barry (considerat una de les grans promeses del futbol anglès), Roque Santa Cruz o Kolo Touré.

Hugues, un tècnic qüestionat

La plantilla té un potencial ofensiu enorme. I és que a tota aquesta constel·lació d'estrelles s'hi han d'afegir altres excel·lents atacants, com és el cas de Wright-Phillips, Bellamy i Petrov. La qualitat al davant dels

Tot i les expectatives, la temporada passada del City va ser més aviat discreta: només va poder quedar desè a la Lliga

blues és indubtable, però els principals problemes al curs passat els va tenir en les línies del darrere, molt menys compensades. Cal recordar que, després d'una trajectòria molt irregular, només van poder finalitzar la competició domèstica en una discreta desena

Mark Hugues, jugador del Barça els anys 80, és el tècnic dels 'blues'.

El triplet continua...

Aquesta temporada, a TV3 tenim tot el futbol, les competicions que més t'han emocionat, la màxima rivalitat, els més grans equips europeus... Aquest any a TV3 ho tenim tot, i quan diem tot, volem dir...

Copa, lliga i champions!

posició. És per això que el tècnic Mark Hughes –jugador del Barça als anys 80– comença el nou exercici amb la pressió de no tenir pràcticament marge d'error.

Sense precedents oficials

Malgrat la tradició dels dos clubs en les competicions europees, Barça i Manchester City no s'ha enfrontat mai en partit oficial. Sí que ho han fet, però, en cinc amistosos. El primer va ser el 1952, al camp de Les Corts, i els ca-

talans van golejar els anglesos per un contundent 5-1, amb un hat-trick de Kubala. El segon, un lustre després en el mateix escenari, també es va decantar cap el cantó local (3-2). De totes maneres, l'enfrontament més recordat és el que es va disputar el 12 de novembre del 1974 al Camp Nou, per commemorar el 75è aniversari de la fundació del FC Barcelona. L'onze que capitanejava Johan Cruyff va tornar a vèncer per 3-2. Un empat sense gols al Trofeu Colombino del 1986 i

una victòria dels *citizens* per 2-1 l'estiu del 2003 són els precedents més recents.

Malgrat tot, no és la primera vegada que el Manchester City participa al Gamper. Ho va fer en l'edició del 1982, encara que no es va arribar a enfrontar al Barça. Llavors, els anglesos van caure a la final davant l'Internacional de Porto Alegre, que abans havia eliminat l'amfitrió a *semis*. 27 anys més tard, ara sí, els dos equips es trobaran en una nit amb espectacle garantit ■

Una samarreta exclusiva per a l'ocasió

Una de les principals novetats de la 44a edició del Trofeu Joan Gamper és que el Barça lluirà una equipació especial per a l'ocasió. L'onze de Guardiola deixarà per un dia la tradicional samarreta blaugrana per vestir-ne una amb els colors de la marca MÉS, el projecte que fa uns mesos van engegar el FC Barcelona, Nike i l'ACNUR. El seu teixit estarà format per material reciclat i les tintes seran a l'aigua. Se'n produirà una quantitat limitada de 1899 unitats. Les samarretes del Gamper, que tindran un preu de 120 euros, es comercialitzaran en caixes numerades a l'FCBotiga del Camp Nou, al Nike Megastore del Passeig de Gràcia i en punts d'El Corte Inglés. A part, l'elàstica que portin els jugadors contra el Manchester City seran subhastades, amb els beneficis per a la Fundació del FC Barcelona. Pel que fa als pantalons, que no sortiran a la venda, es recuperarà el color vermell.

BARÇA
Revista Oficial FC Barcelona

Per A Tots Els Socis
Del FC Barcelona.
i Força Barça!

Lestat 9

EL TRIOMF DE LA PSICOLOGIA

Després de cinc anys i cinc dies, el Regal FC Barcelona va tancar el període més llarg a l'ACB sense aconseguir un títol d'aquesta competició. Ho va fer amb un bàsquet espectacular, amb bona defensa, amb caràcter... Però la psicologia també hi va jugar un paper destacat

■ TEXT: David Saura | FOTOS: Bevenrain

Satisfacció màxima:
el capità Grimau,
aixecant la 12a Lliga
ACB del Barça.

“Senzillament, hem estat millors.” Aquesta lectura aparentment senzilla resumia, al final del quart partit, el desenllaç de la final ACB contra el TAU Cerámica, el vigent campió fins aleshores. La valoració és de Juan Carlos Navarro, el jugador del bàsquet actual amb més capacitat per transformar els reptes en fites abastables. Però resumir-ho tot en la comoditat de la sèrie final (3-1) i en les aptituds de Navarro seria injust i poc objectiu. Aquesta resolució aparentment còmoda, malgrat tenir el factor pista en contra, no pot amagar les dificultats que va haver de superar l'equip per arribar al 12è títol ACB de la història del club. De fet, dos mesos abans d'aquest èxit, a finals del mes de març, les sensacions de l'equip eren ben diferents. L'equip acabava de perdre el primer partit de l'eliminàtoria que havia d'obrir les portes de la Final a Quatre de Berlín. El TAU de Dusko Ivanovic, amb una actuació magistral de Pablo Prigioni, s'enduïa la victòria del Palau (75-84) en un partit en què la derrota no era el pitjor de tot per al Barça. El

Pot canviar la tendència d'un equip un vídeo d'Al Pacino, barrejat amb imatges de Michael Jordan?

cop moral era encara més dur. De fet, els bascos acumulaven ja set victòries consecutives contra els blaugranes, comptant els tres partits de la final ACB de la temporada anterior. Set victòries continuades contra un mateix equip, una darrere l'altra, són moltes. I en bàsquet, un esport on sovint es repeteixen els enfrontaments, encara més. Fos quina fos la competició en què se'ls trobessin, els Prigioni, Rakocevic, Teletovic, Míckea, Splitter i companyia semblaven jugadors d'un nivell superior. A més, els partits seguien un guió similar: còmode avantatge dels homes d'Ivanovic només començar i esforços recurrents del Barça per retallar diferències. I aquell dimarts 24 de març no havia estat diferent. A posteriori, fins i tot el secretari tècnic, Joan Creus, reconeixia que a l'endemà d'aquell partit va ser el moment més difícil de la temporada. Malgrat que l'equip de Xavi Pascual havia fet fins aleshores una Eurolliga espectacular, amb només dues derrotes abans de l'eliminàtoria de quarts i amb un bàsquet molt espectacular, els enfrontaments directes contra els bascos eren una altra cosa. Ho assumia el mateix capità de l'equip, Roger Grimau:

Fran Vázquez, eufòric després d'aconseguir la seva primera Lliga ACB.

“Ens faltava una petita passa per convèncer-nos que els podíem guanyar.” Una passa que calia fer-la, especialment, en l'àmbit mental, no tant en el tàctic. És aquí on la figura d'Al Pacino apareix al Palau. De fet, ja feia setmanes que hi corria. Des de la pretemporada, l'*staff* tècnic de l'equip ja havia compartit, en alguna ocasió, un vídeo d'una escena de la pel·lícula *Any Given Sunday* (Un diumenge qualsevol). En aquesta seqüència, Al Pacino, que interpreta el paper de Tony D'Amato, un entrenador d'un equip de futbol americà, capgira la mentalitat dels seus jugadors amb un discurs memorable, en què apel·la a l'ambició i al treball en equip: “Tot es redueix a avui. O ens guarim com a equip o defallirem”. Tot plegat, barrejat amb la música de la cançó *One* dels U2 i amb escenes de la vida esportiva real –Michael Jordan liderant els Bulls al final

del segle XX o Roberto Baggio fallant un penal al Mundial del 94–, es va poder veure a la sala de vídeo del Palau un 25 de març del 2009, un dia després de la derrota contra el TAU. L'efecte, en alguns jugadors, va ser contundent. “Cada jugador s'ho agafa d'una ma-

Després d'aquella derrota contra el TAU, res va ser igual. Un balanç en contra de 0-7 va convertir-se en un 5-2

nera. Per mi, és molt motivant. Et posa la pell de gallina. És un gran vídeo. A mi em va servir”, reconeixia ja amb el títol ACB a la mà Roger Grimau. L'equip també va canviar d'hà-

bits. Va concentrar-se en un hotel diferent, a Vallvidrera. A més, pocs minuts abans del segon partit, els homes de Xavi Pascual van tornar a la sala de vídeo i van visionar uns minuts del vídeo musical *Yes, we can* de Will.i.am, integrant del grup Black Eye Peas. Es tracta d'una cançó feta a base de grans cites de Barack Obama, que ràpidament, gràcies a Internet i a la col·laboració de personatges populars, va tenir un èxit aclaparador. Per a la gent del Palau, les sensacions eren les mateixes, però per a l'equip, ja no. A diferència de les altres ocasions, el conjunt de Xavi Pascual no va deixar-se superar amb facilitat en els primers minuts. Va donar la cara des del salt inicial. El caràcter de l'equip i el treball col·lectiu en defensa van ser les claus del partit. Dos aspectes, per cert, que al discurs de Tony D'Amato tenien força protagonisme. A par-

Navarro rep la felicitació de les seves filles a sobre del parquet del Palau.

Pascual va combinar la pissarra amb el diàleg i l'empatia, dos conceptes allunyats de l'ideari del seu predecessor. I es va trencar una sequera de cinc anys sense la Lliga

tir d'aquell dijous, ja res va tornar a ser com abans. El TAU va caure contra els blaugranes per primera vegada a la temporada. I amb molta contundència (85-62). Després, encara van venir set partits més contra el TAU, però ara la balança tenia tot el pes a l'altra banda (cinc victòries i només dues derrotes). El Barça va arribar a la Final a Quatre de Berlín i va superar l'equip de Dusko Ivanovic a la final de l'ACB. Malgrat la seva escassa experiència a l'elit, el tècnic Xavier Pascual va demostrar més cintura que el seu predecessor a la banqueta per dirigir el grup. Qüestió de psicologia, un aspecte que "forma part de l'entrenador", com assegura el mateix Pascual: "No som només estratègics tàctics. El tècnic no és el líder, però ha de liderar el grup, ha de ser el motor de tot el que passa a l'equip". El mateix Gianluca Basile, que amb 34 anys –dos

menys que el seu tècnic– és el jugador que acumula més experiència a la plantilla del Regal Barça, assumeix que en aquest nivell de professionalitat, els equips necessiten entrenadors amb alguna cosa més que prestigi i una pissarra. "Pascual és molt bon psicòleg, ens transmet fe, energia, confiança. Amb ell es pot parlar, raonar, intercanviar impressions. És un diàleg fluid", descrivia el jugador italià fa poques setmanes en una entrevista a *La Vanguardia*. Aquest compromís de la plantilla reflecteix un dels aspectes que preocupaven Xavi Pascual a l'hora d'assumir la banqueta del Barça i d'estrenar-se a l'ACB: "Els jugadors estaven totalment compromesos. El seu compromís ha estat extraordinari, perquè des del primer dia van creure en la meua manera de fer". I aquesta manera de fer estava compromesa amb l'èxit ■

Una aposta guanyadora

Abans de començar la temporada, la secció es va plantejar l'objectiu de recuperar el públic del Palau. Per aconseguir-ho, es va dissenyar una plantilla amb presència destacada de jugadors de casa –on el retorn de *la Bomba* Navarro era el pal de paller– combinada amb bons jugadors forans capaços de contribuir a un bàsquet competitiu i a un joc atrevit i vistós. Gairebé un any després, l'aposta ha superat amb escreix els riscos que també es plantejaven. I el públic ha tornat al Palau per contribuir de manera decisiva als èxits.

L'HEREU DE LA MILLOR BANQUETA

D'ell afirmen que és un home ordenat, a qui li agrada tenir-ho tot apamat, que res sigui improvisat. I ell respon que això ha anat 'in crescendo' a mesura que passaven els anys. La seva segona etapa al Barça, ara com a entrenador, coincideix amb l'època més madura de la seva trajectòria professional i amb una passió absoluta per la seva feina. El repte és exigent: mantenir a l'elit un equip que suma 12 Lligues consecutives

■ TEXT: Sònia de Alba | FOTOS: FCB / Arxiu personal Ferran Pujalte

Ha demanat una excedència a la feina des de

fa gairebé una dècada, des que va penjar els patins per passar a entrenar, primer al Club Patí Vilafranca i, posteriorment, al Club Patí Vic. I encara dura... “Quan es tanca una porta i se n’obre una altra és molt difícil fer marxa enrere, passi el que passi”, explica Ferran Pujalte, convençut del pas que ha fet. I és que la trucada del Barça Sorli Discou ha estat impossible de refusar. Estar en l’òrbita del millor club del món suposa moltes coses i ell ho sap. Fa tretze anys que va deixar de tenir sensacions en blaugrana –va ser tres temporades jugador del primer equip– i ara torna per ocupar la millor banqueta de l’hoquei.

Ferran Pujalte ha vist com la dedicació, la constància i l’esforç gairebé sempre tenen un reconeixement. La tasca al CP Patí Vic durant set anys ha culminat amb un títol de Copa del Rei precisament contra el Barça. “Potser amb una mica de sort podríem haver guanyat algun títol més...” El record de l’última final europea, contra el Reus, és encara massa recent. És l’únic lament que té Pujalte d’una etapa magistral amb un equip pràcticament engendrat per ell: “L’època de Vic

Al Palau Blaugrana, durant la seva etapa de jugador.

“Ja sé que al Barça sempre hi ha pressió, però a mi no em cal perquè jo mateix ja m’autopressiono”

ha estat impressionant. He tingut bons jugadors, que han estat millors persones. He vist créixer l’equip i els jugadors”.

Bon comunicador i millor psicòleg, Pujalte parla amb entusiasme de la seva etapa passada a Osona, on va situar l’equip entre els millors conjunts del panorama estatal i europeu partint d’una premissa ben senzilla: “Jo els deia que no tenia cap motivació personal per guanyar títols. Tenia ganes que els guanyessin ells. El que els deia és que volia que ells milloressin, amb això en tenia prou”.

La formació dels joves

El nou tècnic del Barça Sorli Discou es va formar a les categories inferiors de la Unió Esportiva Horta, on hi va passar nou anys de la seva vida. En la família, però, va ser l’únic cas a qui li agradava l’esport rodar: “He d’agrair als meus pares, i també als meus avis, l’esforç que van fer. Aleshores el més fàcil era portar un nen a fer un esport que sortís una mica més econòmic i l’hoquei, amb els patins i l’estic, no ho era”.

L’inici d’una nova era daurada al Barça

El fitxatge de Ferran Pujalte pel primer equip d’hoquei patins (1993/94) va coincidir amb el ressorgiment de la secció més prolífica del club. Tot i que l’estiu del 1992 Pujalte encara no formava part del Barça, va començar a retrobar-se amb les sensacions de jugar al Palau. Ho va fer amb la selecció espanyola, que va disputar la final contra l’Argentina de Gaby Cairo. La retrospectiva que ofereix aquesta foto de la cerimònia d’inauguració dels Jocs Olímpics de Barcelona és especialment significativa: Pujalte, ara entrenador a la secció d’hoquei, i Guardiola, ara entrenador del primer equip de futbol, junts a la cerimònia inaugural. Disset anys després, tots dos tornen a tenir molts vincles en comú.

Però és que la història de Ferran Pujalte amb aquesta disciplina és una autèntica història d'amor. Ell mateix ho explica: "Jo mai havia vist jugar a hoquei. Recordo que un any vaig anar a una escola i vaig veure uns nens patinant i jugant, i li vaig dir al meu pare que jo també ho volia fer. Jo jugava a futbol i se'm donava bé... Però és que va ser tota una atracció!"

El factor més positiu de la seva experiència a Horta va ser que el jove Pujalte no es movia del barri en unes instal·lacions que, tot i adaptar-se i evolucionar amb el temps, conserven l'esperit d'aleshores: "Ara no es pot jugar en pista descoberta, i això sí que ha can-

"Vaig veure uns nens patinant i jugant, i li vaig dir al meu pare que jo també volia fer-ho. Va ser tota una atracció!"

viat". Des del mig d'una pista que coneix pam a pam, Pujalte reflexiona sobre la realitat dels nens i nenes d'avui dia: "Ara els nens es queden a casa jugant a la consola".

Molt a prop de fer 46 anys, pare d'un nen i una nena, el nou tècnic blaugrana desitja que, per sobre de tot, s'ho passin bé amb l'esport que triïn i puguin trobar la bona entesa que ell va tenir en el seu moment a la Unió Esportiva Horta: "Amb part d'aquell equip en què vaig començar a jugar a hoquei encara hi tinc relació. M'agradaria que els meus fills tinguessin un altre grup fora de l'ambient escolar i que, com jo, tinguessin vincles que fossin per a tota la vida".

Hoquei a la pista i fora de la pista

En el cas de Pujalte, els vincles amb aquest esport corren paral·lelament a la seva trajectòria vital. El seu palmarès com a jugador, tant al Liceo com al Barça i a la selecció espanyola, és extens i irrefutable. Aquesta experiència li ha servit per forjar-se una trajectòria a la banqueta, des d'on l'hoquei es veu amb una altra perspectiva: "Quan jugava, sempre pensava que el meu joc era el d'un jugador d'equip. Però quan em vaig fer entrenador, ja no ho tenia tan clar... Sempre he recomanat als meus jugadors que agafin equips, que els entrenin, per tenir una visió més àmplia de tot el concepte que significa un equip". I aquesta línia de fidelitat amb els seus valors l'han dut a una metodologia de treball en què no deixa res a la improvisació. Els que han estat jugadors seus, ja ho saben: "En el fons, el que vull jo i els meus col·laboradors és que els

jugadors vegin que l'equip tècnic treballa per a ells. De fet, el que busquem és que no hi hagi excuses per no rendir bé i la meva il·lusió amb el Barça aquesta temporada és aquesta: donar-ho tot pel FC Barcelona".

Històricament, la banqueta del Barça ha estat ocupada per homes de caràcter. Josep Lorente, Carlos Figuera, o fins i tot Quim Paül, han hagut de demostrar que els coneixements tècnics i tàctics no són suficients per mante-

nir la secció d'hoquei patins al cim de totes les competicions. En aquest sentit, Pujalte té molt clar el nivell d'autoexigència d'aquesta institució: "Ja sé que al Barça hi ha pressió però jo ja m'autopressiono. L'esport és esport i no sempre tens la possibilitat de guanyar. A vegades hi ha petits detalls que et fan guanyar o perdre, però al Barça no podem dir que no sortirem a pista amb l'obligació de guanyar. El FC Barcelona és un equip que sempre té

Amb la seva samarreta de la UD Horta, el seu primer equip.

“Sempre he tingut bona relació amb els jugadors de tots els equips en què he estat i espero que en aquest cas sigui igual. M’agrada parlar clar i ser directe”

aquesta obligació, la de guanyar-ho tot”. Però una cosa no treu l'altra, i l'ambició de lluitar per tot no exclou deixar-hi la pell. Aquest és l'únic argument inexcusable per a Ferran Pujalte: “Dins de la humilitat que em caracteritza, vull que els jugadors tinguin la mentalitat de treballar ja que avui dia ningú

“No dic que sigui fàcil, però és bo que els jugadors del Barça tinguin personalitat, caràcter i que siguin guanyadors”

regala res”. En aquest sentit, però, té clar que no l'amoïna gaire la mentalitat dels seus homes, “ja que són un equip guanyador”.

Vells coneguts

A alguns dels integrants d'aquest equip guanyador Ferran Pujalte els coneix de ben a prop. Són els casos, per exemple, de Mía Ordeig i Jor-

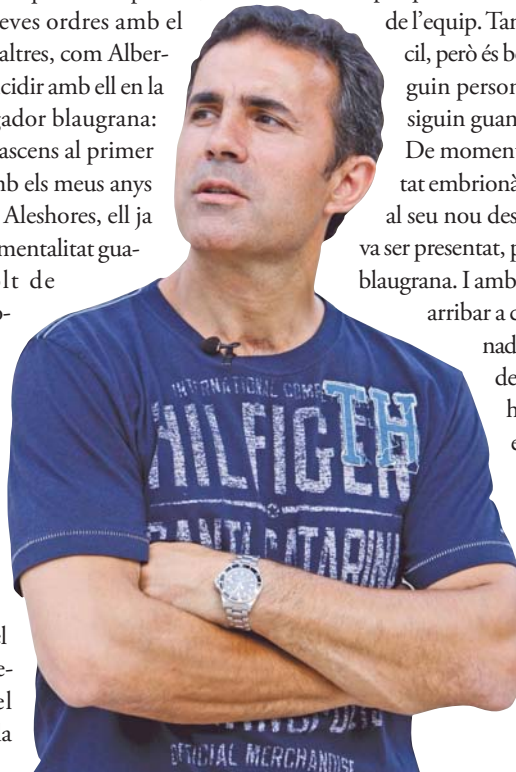
di Adroher, fitxatge d'aquesta temporada, que ha tingut a les seves ordres amb el Roncato Patí Vic. D'altres, com Alberto Borregán, van coincidir amb ell en la seva etapa com a jugador blaugrana: “Recordo que el seu ascens al primer equip va coincidir amb els meus anys al vestidor del Barça. Aleshores, ell ja era una persona amb mentalitat guanyadora, amb molt de caràcter i això li ha donat l'èxit. I intentarem que mantingui aquell nivell i que, si pot ser, el millori”. Per aconseguir tots aquestes reptes, una altra de les armes que Pujalte vol utilitzar des que és entrenador és la força del diàleg. Segons l'experiència personal del barceloní, aquesta és la

via més efectiva per resoldre qualsevol tipus de conflicte: “Sempre he tingut bona relació amb els jugadors de tots els equips en què he estat i espero que en aquest cas sigui igual. M’agrada parlar clar i ser directe. La clau és que quan agafes un grup tots parlin igual, com a mínim esportivament, i que tots tinguin el mateix criteri perquè això facilita molt l'evolució

de l'equip. Tampoc dic que sigui fàcil, però és bo que els jugadors tinguin personalitat, caràcter i que siguin guanyadors”.

De moment, però, la feina ha estat embrionària. Pujalte ja treballa al seu nou despatx. De fet, des que va ser presentat, pensa cent per cent en blaugrana. I amb tot el que hem pogut

arribar a conèixer el nou entrenador de l'equip d'hoquei del FC Barcelona, no hi ha cap dubte que quan els jugadors tornin de les vacances d'estiu tot, absolutament tot, estarà payout. Per tant, mantindrà l'excedència de la seva feina amb el desig que sigui per molts anys ■

Canvi d'opinió beneficiós

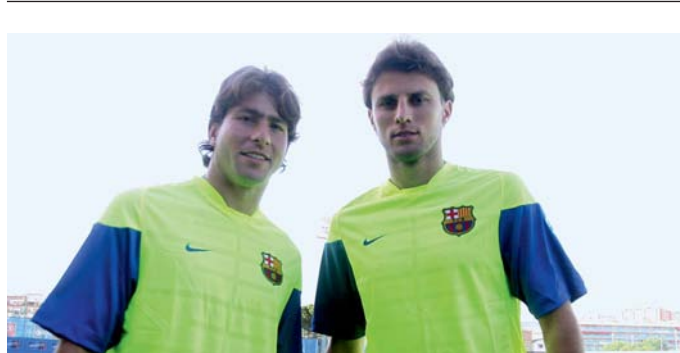
El desaparegut Andrés Caramés, tècnic del Liceo de la Corunya quan Ferran Pujalte hi jugava, sempre animava l'ara tècnic blaugrana a continuar la seva carrera a les banquetes. Caramés va tenir un ull clínic increïble: “Sempre em deia que jo seria un bon entrenador i jo sempre li responia que no volia ser-ho. Sempre deia que preferia la gent de la base, perquè m'agraden els joves i perquè penso que portar un equip jove suposa també una etapa de formació”. De fet, aquesta foto és d'aquella època.

La seva etapa com a jugador va acabar quan tenia 35 anys, al Club Patí Vilafranca. Va ser llavors quan des del mateix club del Penedès li van proposar que entrenés el segon equip, malgrat que ell, un cop més, no es va mostrar gaire receptiu: “Finalment ho vaig acceptar i el grup va respondre”. Allò va fer que cregués més en les seves possibilitats com a tècnic, alhora que també va fer créixer en ell la idea que amb motivació “l'equip és capaç de donar més rendiment”, una premissa que segur que continuarà posant en pràctica en aquesta etapa.

Ibrahimovic aixeca passions en la seva presentació

Més de 60.000 aficionats van rebre el Camp Nou el nou davant centre del FC Barcelona, Zlatan Ibrahimovic. Procedent de l'Inter, que va fitxar Samuel Eto'o, el futbolista suec, de 27 anys, arriba al Barça en la plenitud de la seva carrera professional, consagrat en el podi dels davanters més desequilibrants d'Europa. Ibrahimovic és un futbolista total: domina el joc aeri, és força ràpid, té olfacte goleador dins l'àrea i és capaç de fer jugades exclusives. Amb l'equip de Milà Ibrahimovic va guanyar tres Lligues, dues Supercopes, va ser el màxim goleador de la Sèrie A la temporada 2008/09 i va ser nomenat millor jugador de la Lliga italiana (2008) i millor jugador estranger de la Lliga italiana (2006 i 2008).

Maxwell i Henrique, dos fitxatges més per al Barça de Guardiola

Els brasilers Maxwell i Henrique van ser les primeres incorporacions del primer equip de futbol. Maxwell, de 27 anys, cobrirà la baixa de Sylvinho al lateral esquerre. Provenint de l'Inter de Milà, Maxwell també va pertànyer a l'Ajax, equips en què va jugar les darreres vuit temporades. En el palmarès de Maxwell hi figuren dues Lligues holandeses, tres d'italianes, una Copa d'Holanda, dues Supercopes d'Itàlia i dues d'Holanda. L'altra incorporació va ser la d'Henrique. Aquest jugador brasiler va ser fitxat la temporada 2008/09, provenint del Palmeiras, però va ser cedit al Bayern Leverkusen. Henrique, de 22 anys, va disputar un total de 27 partits a l'equip alemany a un alt nivell.

Les cares noves del Regal Barça

Els primers fitxatges de l'equip barcelonista de bàsquet van ser els nord-americans Pete Mickeal i Terence Morris i el senegalès, amb passaport alemany, Boniface Ndong. Mickeal, de 31 anys, va signar per dues temporades i prové del TAU. Mickeal reforça la posició d'aler, debilitada per la lesió de llarga durada de Lubos Barton. L'aler-pivot Morris (a la foto), que provenia del CSKA de Moscou, cobreix la baixa d'Ilyasova, que va marxar a l'NBA. El pivot Ndong aportarà poder intimidatori amb els seus de 213 cm d'alçada. Ndong prové de l'Unicaja, en què al play-off de la temporada 2008/09 va fer 13 punts i va agafar 7 rebots de mitjana per partit.

El Barça Borges es reforça amb Rutenka, Igropulo, Sarmiento i Saric

L'equip d'handbol blaugrana va realitzar quatre fitxatges de cara a la nova temporada: el lateral rus del Txekovski Medvedi Igropulo, el central canari Sarmiento, procedent de l'Ademar, el porter Saric, que ve del Portland, i el fitxatge estrella, Siarhei Rutenka. El jugador bielorús jugava al Ciudad Real i va fitxar per les quatre properes temporades. Rutenka està considerat un dels millors jugadors del món als seus 27 anys.

Reinaldo i Adroher s'incorporen al Barça Sorli Discou

El primer equip d'hoquei patins va fitxar el davant Jordi Adroher i el defensa Reinaldo García. Adroher té 24 anys, procedeix del Roncato Patí Vic i va signar per les properes dues temporades. Amb el seu equip, Adroher va ser el màxim goleador de l'OK Lliga amb 32 gols en la fase regular. L'argentí Reinaldo, de 26 anys, prové del Coinasa Liceo i defensarà la samarreta blaugrana les tres properes temporades. Reinaldo ocuparà la baixa de Masoliver, que va fitxar pel Roncato Patí Vic.

Llum verda a la reordenació de les Corts

El president del FC Barcelona, Joan Laporta, i l'alcalde de la ciutat, Jordi Hereu, van signar l'acord conjunt per a la transformació de les instal·lacions esportives del club i el seu entorn. Fruit d'aquest acord, el Miniestadi es transformarà en una nova illa residencial integrada al barri, amb una potent presència d'habitatge protegit i una aposta per generar usos comercials i terciaris no residencials, i aparcament. Les plusvàlues que generi l'actuació urbanística en l'àmbit de les Corts es destinaran a la remodelació i ampliació del Camp Nou, segons el projecte de l'estudi Foster + Partners, de les instal·lacions de l'illa de l'estadi i a la construcció del nou Palau Blaugrana. El FC Barcelona cedirà a l'Ajuntament la totalitat del sòl i sostre destinat a habitatge protegit i assumirà la construcció d'un centre cívic per al barri.

Ari Santos, reforç de luxe per al futbol sala

L'equip de futbol sala barcelonista va fitxar el jugador brasiler Ari Santos, que jugarà al conjunt de Marc Carmona les tres properes temporades. Aquest ala de 27 anys arriba procedent del Malwee brasiler, equip que ha guanyat la Lliga del seu país les cinc últimes temporades. Internacional en més de 50 ocasions amb el Brasil, es va proclamar campió al Mundial del 2008, en què va disputar nou partits i va marcar tres gols.

Celebració amb els empleats d'una temporada històrica

El president Joan Laporta va celebrar amb els empleats del FC Barcelona el triplet aconseguit pel primer equip de futbol. L'acte es va realitzar a la Sala de les Llotges Noves de Tribuna, a la part superior del Camp Nou. Precisament durant la recepció, el president blaugrana va aprofitar per anunciar que aquest lloc canviava de denominació. En memòria de la Lliga de Campions aconseguida aquest any a la capital italiana, aquest espai va passar a dir-se Espai Roma 2009.

FC Barcelona i Assistència Sanitària renoven l'acord fins al 2013

Els presidents d'Assistència Sanitària, Ignacio Orce, i del FC Barcelona, Joan Laporta, van oficialitzar l'acord de patrocini amb la signatura del contracte, que converteix l'asseguradora en Proveïdor Mèdic Oficial del club per quatre anys més. Fruit d'aquest acord, Assistència Sanitària proporciona a l'entitat barcelonista, a través de l'Hospital de Barcelona, les assegurances mèdiques i els serveis hospitalaris que pugui necessitar.

Egarsat, nova mútua d'accidents del FC Barcelona

Egarsat és la nova mútua d'accidents de treball del club. Aquesta entitat, que destaca per la seva gran implicació en activitats d'innovació i recerca, disposa de nous dispensaris i oficines molt properes a les instal·lacions del club, dotades amb equipaments d'última generació i un alt nivell de serveis. Egarsat és l'entitat de referència a nivell formatiu, d'investigació i aplicació de teràpies de regeneració tissular en el cas de fractures mal consolidades. El seu quadre mèdic està altament avançat en cirurgia artroscòpica i compta amb diverses unitats mèdiques especialitzades.

El projecte Barça Parc, endavant

L'Ajuntament de Viladecans i el FC Barcelona van signar un conveni per al desenvolupament i gestió d'una àrea destinada a l'esport, el lleure, diversos usos complementaris i la protecció d'espais naturals, en un àmbit d'actuació de 60,4 hectàrees. El conveni ha de permetre al FC Barcelona la posada en marxa, en territori de Viladecans, del Parc Esportiu i de Lleure, conegut com a Barça Parc, orientat a la pràctica esportiva, a gaudir del lleure i dels valors de l'esport, a gaudir i aprendre de la natura, i a l'acció social. Aquest Barça Parc preveu zones d'equipaments esportius, amb instal·lacions per a la pràctica de futbol i altres esports de les diverses seccions del club, i una zona comercial i hotelera.

Reunió del Senat

La reunió del Senat del FC Barcelona, format pel miler de socis de més antiguitat del club, va tenir lloc a la Sala París amb la presència de la Junta directiva i el president Joan Laporta. Tal com estableixen els estatuts del club, el Senat –que es reuneix en un acte de caràcter privat– té la funció d'assessorar i aconsellar la Junta directiva. Enguany hi ha 40 senadors nous als quals el club els va agrair la seva fidelitat amb el lliurament d'un diploma acreditatiu signat pel president, així com un carnet de senador.

U2 congrega els seus fidels al Camp Nou

El Camp Nou va acollir els dos primers concerts de la gira mundial U2 *360° Tour* del grup irlandès. Més de 180.000 fans van poder gaudir de l'espectacle en aquests dos concerts que va oferir el grup. L'escenari, inspirat en Gaudí, comptava amb la peculiaritat que es podia veure des de qualsevol punt del camp. Bono, el cantant dels U2, va mostrar el seu compromís social posant-se la samarreta del Barça amb el logo de l'Unicef durant el primer concert i va conèixer el tècnic Josep Guardiola per petició pròpia del líder del grup irlandès.

Els clubs de l'ECA contra el racisme

L'Associació de Clubs Europeus (ECA) va signar públicament en un acte celebrat a l'Espai Roma del Camp Nou una declaració de compromís perquè els clubs incloguin clàusules antiracistes en els contractes dels futbolistes. L'acte va ser presidit pel president del FC Barcelona, Joan Laporta; el director general adjunt de la Unesco, Marcio Barbosa; i el secretari general de l'ECA, Michele Centenaro. L'exjugador del FC Barcelona Lilian Thuram, un cop més, es va sumar a la causa i va ser present en la signatura.

Balanç de temporada del Patronat de la Fundació

El Patronat de la Fundació va realitzar la tradicional reunió de valoració que es duu a terme cada any i que repassa les activitats de la Fundació. La reunió va ser presidida per Joan Laporta i va comptar amb la presència de patrons com Anna Xicoy, Jordi Porta i Salvador Giner. L'equip de projectes va exposar davant el màxim òrgan de govern de la Fundació les evolucions de cadascun dels programes.

Presentació del llibre 'Joan Laporta. Passió absoluta'

L'Hotel Majestic de Barcelona va acollir l'acte de presentació del llibre *Joan Laporta. Passió absoluta*. Es tracta d'un retrat del president del FC Barcelona elaborat pel filòleg Anton M. Espadaler. El llibre és el resultat d'una llarga sèrie d'entrevistes amb Joan Laporta. Espadaler i Laporta van tenir una dotzena de trobades al llarg dels dos últims anys i d'aquí va sortir el retrat del president del FC Barcelona, des dels records d'infantesa i joventut fins als triomfs d'aquesta temporada.

Campions de la Lliga Catalana

L'equip de bàsquet en cadira de rodes va conquerir l'onzena Lliga Catalana, la novena consecutiva, en guanyar a la final el DKV Joventut per 54 a 48. Aquest va ser l'últim títol d'Òscar Trigo, que va deixar el seu càrrec a la banqueta a finals de temporada. El conjunt blaugrana va tancar així una magnífica temporada. I és que el conjunt de Trigo va acabar en tercera posició a la Divisió d'Honor, la millor classificació de la història de la secció.

Instal·lació de pantalles a les taquilles

Les instal·lacions del Camp Nou ja disposen de pantalles electròniques per tal de dinamitzar i agilitzar la gestió de socis i aficionats. Tant a les taquilles situades al bulevard del Palau Blaugrana, com als dos gols i a l'accés 14, es van col·locar aquests panells més moderns per informar dels preus de les entrades per als partits del primer equip, així com també dels compromisos de les altres seccions. L'objectiu fonamental d'aquests panells electrònics és evitar les cues en la venda d'entrades, i alhora, atraure l'atenció dels visitants a les instal·lacions.

La selecció de futbol de l'Índia, al Camp Nou

La selecció de futbol de l'Índia va realitzar una estada de preparació a les instal·lacions del Camp Nou. L'equip dirigit per Bob Houghton va seguir un rigorós calendari d'entrenaments al camp de la Masia durant tot un mes per posar-se a punt de cara a la Nehru-Cup, un torneig amistós de seleccions que al 2007 ja va conquerir l'Índia. Durant la seva estada a terres catalanes, l'equip nacional indi va disputar tres partits amistosos contra l'UE Castelldefels, l'AE el Prat i el Sant Boià FC.

Festival de final de temporada a la Pista de Gel

La secció de patinatge artístic va celebrar el final de temporada amb un gran festival que va reunir gairebé 300 alumnes de l'escola i la secció de patinatge artístic del club a la Pista de Gel. Disset grups de diferents nivells van fer una exhibició davant familiars i amics. Al festival hi van participar, a més, els nois amb discapacitats psíquiques i físiques que conformen el grup dels Special Olympics. L'equip de competició del Barça va voler fer un regal als alumnes de l'escola de patinatge i també va realitzar tres actuacions.

El primer equip de futbol durant una sessió d'entrenament a la Ciutat Esportiva.

ALCOHOL I RENDIMENT ESPORTIU

Assistència
Sanitària
Col·legial
Grup Assistència

COORDINACIÓ: Susana López i Francesc Orenes
ASSESSORS: Dr. Franček Drobnic (Serveis Mèdics FCB)
FOTO: Bevenrain

Prendre una copa de vi o una cervesa amb els amics o la família és habitual en la vida de la majoria de nosaltres, ja que l'alcohol és present en molts àmbits de la nostra cultura. Quan es tracta d'un esportista que sotmet el cos a una activitat física molt per sobre de la mitjana, els efectes de l'alcohol poden interferir de forma negativa sobretot si el consum no és responsable

El consum moderat d'alcohol, en petites quantitats, té certs efectes positius per a l'organisme, sempre que estiguem parlant de persones adultes i sanes i que no consumeixin fàrmacs que puguin interferir amb l'alcohol. Per exemple, fa augmentar el "colesterol bo", modifica l'activitat dels enzims gàstrics que faciliten la digestió, millora els efectes dels antioxidants d'alguns aliments i permet certa vasodilatació perifèrica. En aquest sentit, el consum ocasional i moderat d'alcohol es considera beneficiós per a la salut. Tot i així, aquests efectes positius es poden aconseguir amb altres mitjans i hi ha molts aspectes que desaconsellen el consum d'alcohol durant la vida esportiva.

Els seus efectes depenen de la quantitat ingerida d'aquest ingredient i de la tolerància de cada individu. L'alcohol, o etanol en vocabulari químic, afecta tots els sistemes del cos, com l'aparell psicomotor, interferint directament

en els processos fisiològics de recuperació de l'esforç, en el creixement muscular, en la rehidratació i en la reposició dels dipòsits de glucogen muscular i hepàtic, per tant, afecten de manera negativa el rendiment de l'esportista. El consum d'alcohol després de la competició o entrenament és en ocasions un acte social, però el consum excessiu, sobretot en l'esportista jove, a més de mostrar una imatge llunyana a l'esperit de l'esport, és negatiu per al desenvolupament del mateix esportista. A més, l'alcohol es pot considerar un nutrient pobre perquè només ofereix un elevat nivell calòric sense element nutritius i aquest aspecte s'ha de tenir en compte per a aquells esportistes que mantenen una dieta, vigilen el seu pes o volen reduir el greix corporal en funció de l'esport.

En la pràctica de l'esport és molt habitual l'aparició de lesions de diversa consideració, des dels petits traumatismes fins a les lesions més greus,

i la presència d'alcohol en l'organisme limita, pel seu efecte vasodilatador, l'eficàcia de les mesures rehabilitadores que es prenen després de l'activitat física per evitar-les. D'altra banda, l'efecte nociu de l'alcohol actua en el procés de recuperació de la fibra muscular del cos després d'un exercici de certa intensitat malmetent encara més els teixits danyats pel mateix exercici.

Però no només s'ha d'evitar el consum de begudes alcohòliques després de l'activitat física. L'esportista també ha de fer-ho abans de l'exercici perquè l'afectació del teixit muscular és sobretot en les fibres oxidatives on més intensament es contrau el múscul en contacte amb aquestes substàncies.

Un altre aspecte a tenir en consideració és que l'alcohol interfereix en la hidratació del cos perquè disminueix la ingesta d'aigua mentre s'està prenent la beguda alcohòlica. Això s'explica perquè s'augmenta la diuresi i per una alteració en

la percepció de les necessitats hídriques de l'organisme. Una beguda amb més del 2% d'alcohol no és adequada per a la rehidratació. A més, s'ha estès la idea equivocada que l'excés d'alcohol es pot eliminar amb una sessió de sauna, acte que facilita encara més la deshidratació.

En l'esportista que inverteix el temps, l'esforç i la il·lusió en el desenvolupament físic i tècnic per créixer temporada rere temporada, introduir elements que distorsionen aquesta evolució és una mala inversió. Aquest és el motiu pel qual s'aconseixa evitar beure qualsevol tipus d'alcohol en les 24 hores posteriors a la realització de qualsevol exercici de certa intensitat.

En conclusió, no existeix cap benefici per a l'esportista en la ingesta d'alcohol en els períodes de recuperació posteriors a l'entrenament o competició i s'observen efectes indesitjables a curt i a llarg termini. En tot cas, es recomana sempre la ingesta moderada i l'abstenció durant els períodes anteriors i posteriors a l'exercici. I per obtenir els beneficis d'alguns components de begudes determinades com el vi o la cervesa, o simplement pel gust de gaudir-les, és aconsellable recórrer a les de baix o nul contingut alcohòlic ■

Com afecta l'alcohol els esportistes?

Interfereix en les teràpies que s'apliquen per tractar lesions

Afecta negativament en la recuperació dels músculs lesionats

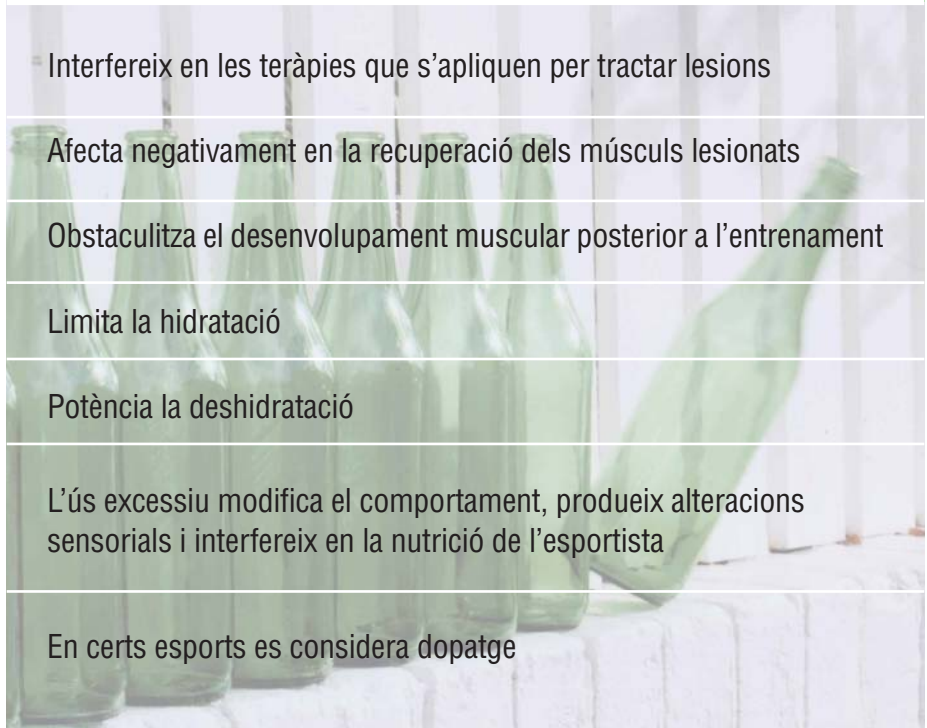
Obstaculitza el desenvolupament muscular posterior a l'entrenament

Limita la hidratació

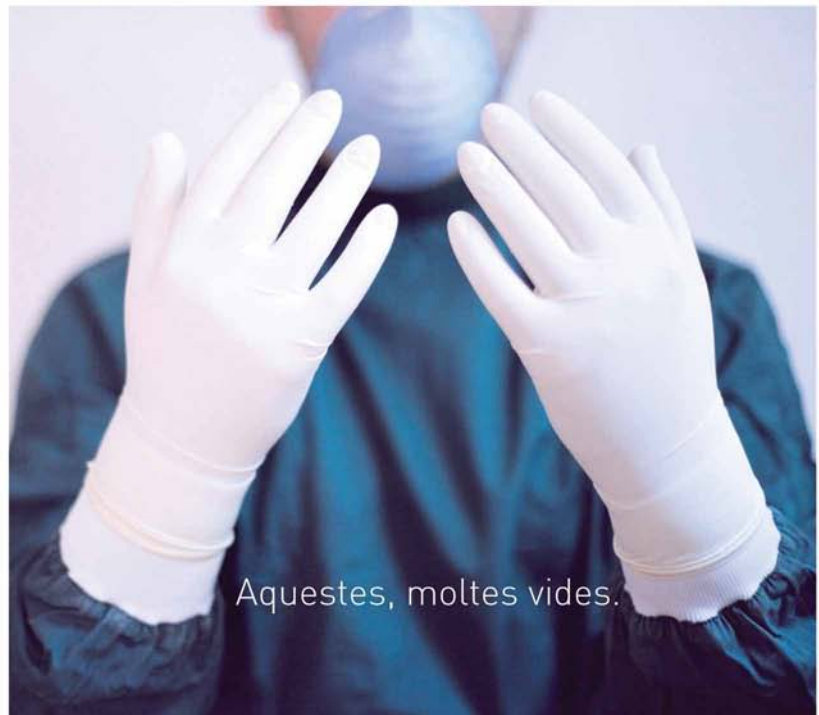
Potència la deshidratació

L'ús excessiu modifica el comportament, produeix alteracions sensorials i interfereix en la nutrició de l'esportista

En certs esports es considera dopatge

Aquestes mans salven molts gols.

Aquestes, moltes vides.

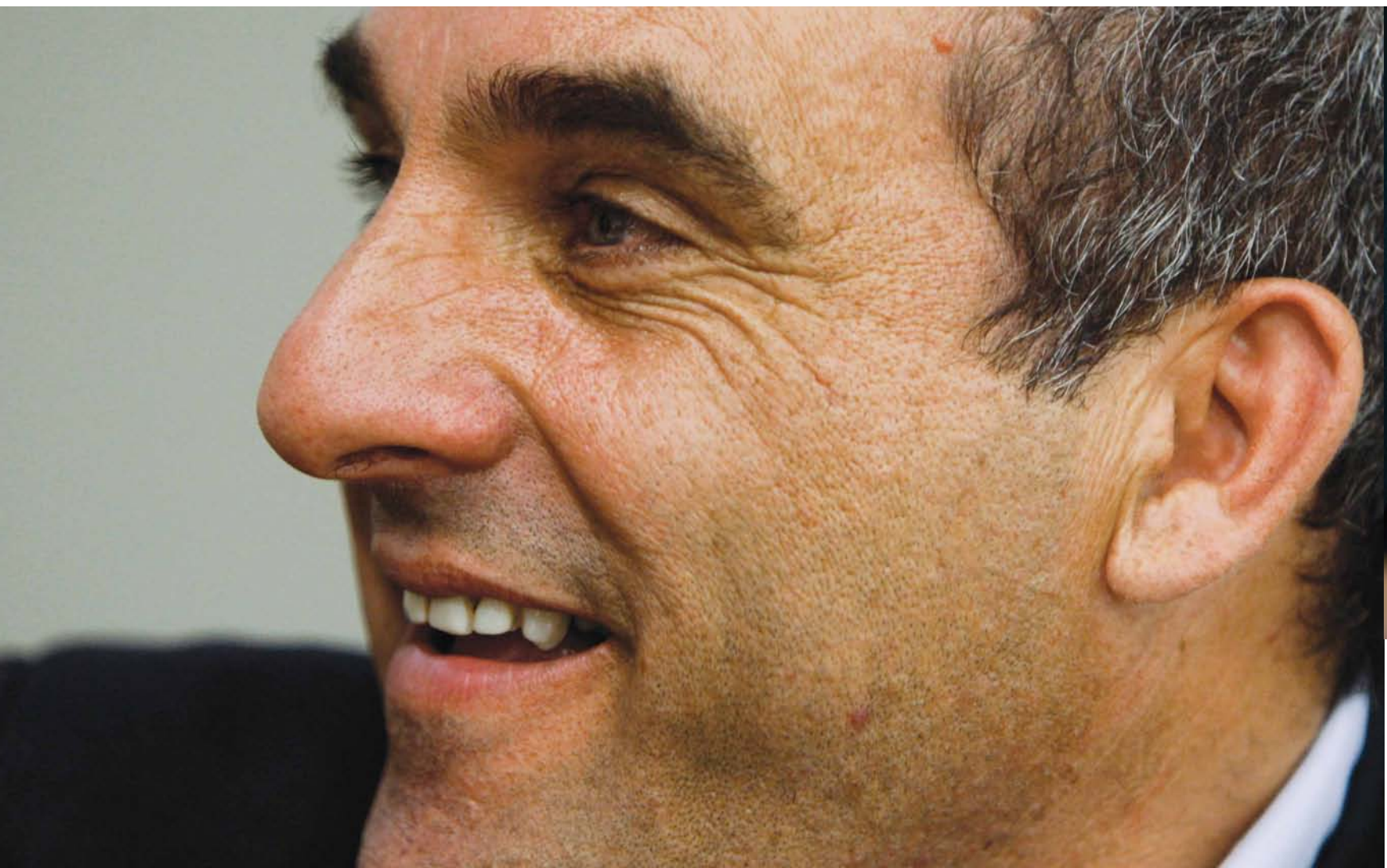
PROVEÏDOR MÈDIC OFICIAL DEL FCB

Truca'ns al 902 120 122 o entra a www.asc.es

Assistència
Sanitària

LA MILLOR ASSISTÈNCIA DE LA TEVA VIDA

TAN LLUNY, TAN A PROP

Patrick Auset és el directiu que viu més lluny del Camp Nou. Va néixer i viu a Perpinyà. La distància, però, no li impedeix viure el club de prop. I és que la seva responsabilitat a l'Àrea Social, en contacte directe amb les penyes, només es pot desenvolupar des de la proximitat

■ TEXT: Míriam Nadal | FOTO: Bevenrain

Patrick Auset té calculat exactament amb el comptaquilòmetres del seu cotxe que, des del portal de casa fins a l'estadi del Barça, hi ha exactament 200 quilòmetres. Una distància que recorre dues o fins i tot tres vegades per setmana sense la sensació que sigui un peatge. Representar el club el compensa sentimentalment. Per això, quan l'11 d'agost del 2008 va rebre una trucada del president Laporta per proposar-li entrar a la Junta Directiva no va tenir dubtes per afrontar la tasca. De fet, des del 2003 formava

part de la Comissió Social del club i ja coneixia de prop tot el que comporta el FC Barcelona. Fa quilòmetres de Perpinyà al Camp Nou i del Camp Nou a la seu de les moltes penyes que visita. Molts dies, el cotxe va sol perquè coneix de memòria el trajecte. "M'agrada escoltar la gent", diu minuts abans d'assistir a l'estrena mundial de la gira d'U2 al Camp Nou. Des dels 23 anys, a causa de la diabetis del seu pare, el directiu del Barça va assumir la direcció de l'empresa familiar, AUSET SA, dedica-

da a serveis de neteja industrial. Fins aquell moment, Auset havia estudiat Ciències Econòmiques a Tolosa de Llenguadoc.

Quan era un nen, i molt influenciat pel seu avi refugiat polític, era en família que visitava el Camp Nou un cop l'any, tot i que a Perpinyà l'esport rei és el rugbi.

Actualment representa el club en bona part dels actes que organitzen les penyes del Barça. La zona de la Catalunya Nord és un exemple de la bona salut social de l'entitat. "A Catalunya Nord hi

El directiu Patrick Auset, a les oficines del club

ha sis penyes i la més forta és la de Perpinyà, amb 350 membres. Hi ha un bon ambient social, ho notem, i no només pels títols”, subratlla Auset, que precisament va ser president de la Penya de Perpinyà del 1996 al 2003.

Quan el directiu va entrar a la Junta, la situació esportiva i social no era com avui en dia, amb un triplet al sac i amb més estabilitat institucional. “El vot de censura, que era desproporcionat, ha ajudat que les coses vagin bé. Ha fet que cadascú reflexionés i s’han evitat errors. En

Els 200 quilòmetres que separen Perpinyà del Camp Nou no són cap peatge per desenvolupar la seva tasca

aquest sentit, ha tingut un efecte molt positiu. El president tenia molt clar que calia seguir i ser coherent”, destaca el soci 26632, que articula un discurs pausat, prudent i poc impulsiu, capaç de recórrer fins a vuit vegades a la paraula *seny* en una hora de conversa.

El valor del 2-6

Tot i ser un home poc donat a deixar-se anar per les emocions, reconeix que va vibrar més amb el 2-6 al Bernabéu que a la final de Roma. “A Roma estava tens. Ho vaig viure igual que a Lon-

dres i a París, amb por de poder perdre. En canvi, va ser diferent al Bernabéu, amb el 2-6 al Madrid. Com que no m’ho esperava, perquè no ens hi jugàvem tant, vaig gaudir més”, i afegeix, “per mi, el 2-6 va desencadenar-ho tot”, fent referència a la consecució del triplet.

El directiu és conscient que aquesta temporada 2009/10 serà una etapa important per als de Guardiola i també per a l’entitat. “Ha de ser l’any de la consolidació de l’equip. També és important per a la Junta, perquè s’haurà de posar en marxa un nou projecte amb un candidat. Cal intel·ligència i seny i buscar el millor per a l’afició”, reflexiona amb aquell accent tan genuí del català del nord ■

De Basilea a Sevilla

Com molts dels membres de la Junta, que comparteixen una proximitat generacional, les finals de Basilea i Sevilla són molt presents a la seva memòria. Un dels seus millors records és la final del 1979. I és que amb els seus pares i un dels seus germans, tots quatre van sortir de Perpinyà cap a Basilea en cotxe i van fer una única parada als Alps a l’anada i sense aturar-se a la tornada. “En destaco principalment la gent i el civisme de Basilea”, recorda Auset, que, si pogués oblidar, oblidaria la final de Sevilla.

TEST

Un desig complert des que és a la Junta:

La imatge d’unitat que la Junta transmet fora. Tots parlem el mateix idioma i així no hi ha desconcert de cara als socis i aficionats.

Un desig per complir fins al final de mandat:

Que el club i l’equip segueixin al mateix nivell; que aquest any històric no quedi en una anècdota.

Una frase de l’himne del Barça:

Tots units fem força.

Un entrenador:

Johan Cruyff.

Un jugador:

Johan Cruyff.

Afició: Si tingués temps, viatjar i descobrir Europa a nivell cultural.

Un racó per desconnectar:

El mar.

Un personatge:

Napoleó, per la influència a tot Europa i per la seva visió de futur.

Un esport a banda del futbol:

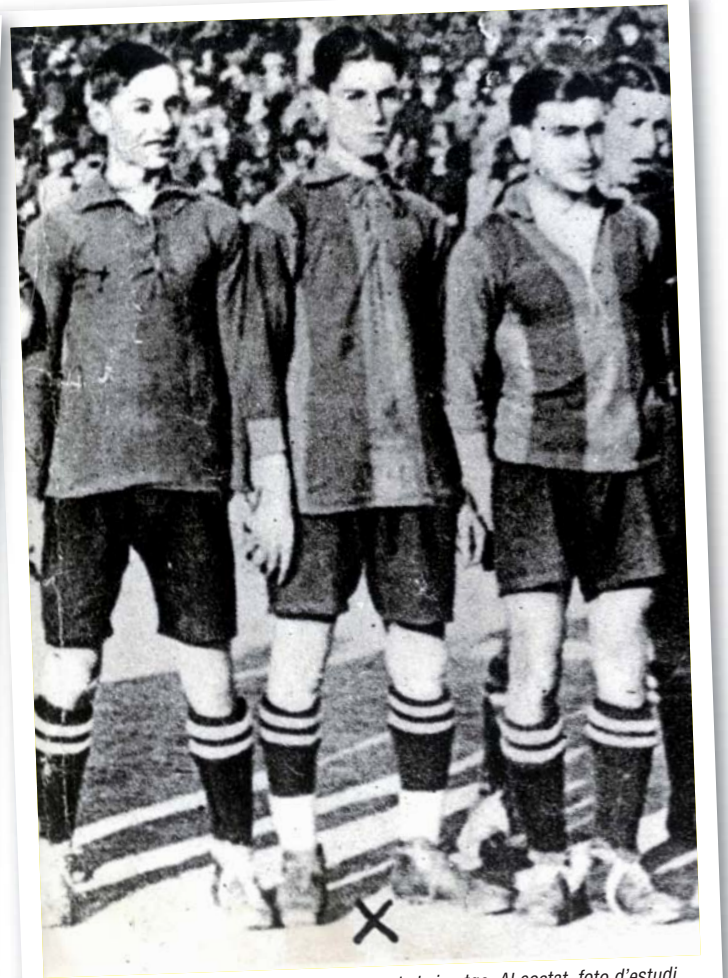
El bàsquet. I destaco l’afició del Palau, que és increïble.

L'enigma anterior: Quin jugador del Barça va esdevenir una estrella de Hollywood, després de deixar el club?

La Pista: Mai va jugar al Camp Nou ni a Les Corts.

La Solució: Juan Garchitorena.

Nom del guanyador: José Luis Acón Pastor soci número 52773. Rebrà una samarreta del seu jugador preferit.

Garchitorena, vestit de blaugrana al centre de la imatge. Al costat, foto d'estudi.

EL PRIMER AFER MEDIÀTIC

Juan Garchitorena va ser un dels jugadors més singulars que han passat mai pel Barça, i sens dubte també un dels més enigmàtics, perquè la seva nacionalitat va portar de cap tot el futbol català durant molt temps. L'anomenat afer Garchitorena va suposar, als anys de la Primera Guerra Mundial, el primer gran escàndol mediàtic i el primer enfrontament jurídic amb l'Espanyol. Héctor Oliva, autor del llibre 'Vint històries de la Barcelona americana i una pregunta descarada', ens acosta a la història del primer americà del Barça

L'afer Garchitorena va ser una estranya història de passaports, impugnacions, mitges mentides i mitges veritats. Juan Garchitorena va arribar a Barcelona el 1916 procedent de les Filipines. Va debutar amb la samarreta blaugrana en encetar-se el Campionat de Catalunya de la temporada 1916/17, en la qual hi van participar set equips. Tot va anar com una seda, fins que al Barça li va tocar enfron-

■ TEXT: Héctor Oliva | FOTOS: Arxiu FCB

tar-se amb l'Espanyol. El 17 de desembre del 1916, al camp del carrer Indústria i amb Garchitorena a l'onze inicial, el Barça es va imposar a l'Espanyol per 3-0, amb dos gols de Martínez i un de Costa. Els maldecaps van esclatar un parell de dies més tard, quan l'Espanyol va impugnar el partit per alineació antireglamentària de Garchitorena, el qual, essent estranger, no podia jugar el campionat.

De seguida es va armar un embolic de nassos. Efectivament, es va demostrar de bon començament que Garchi no tenia la nacionalitat espanyola: el noi havia nascut a Manila, a les Filipines, precisament el mateix any que

L'alineació irregular del blaugrana Garchitorena va generar un embolic de nassos amb l'Espanyol

l'arxipèlag va passar de sobirania espanyola a esdevenir un protectorat dels Estats Units, el 1898. No quedava clar si Garchitorena havia estat espanyol alguna vegada, però en tot cas ho havia deixat de ser. Fins i tot, algunes fonts apuntaven que era argentí. El *Mundo Deportivo* de l'època es destapava dies més tard amb la notícia bomba: "El señor Garchitorena es 'yankee'".

L'Espanyol va acusar el Barcelona d'haver actuat de mala fe. El Barcelona va al·legar que el jugador els havia amagat la seva veritable nacionalitat i va acusar l'Espanyol de jugar brut, atès que el club blanc-i-blau ja sabia l'origen de Garchitorena abans del partit i de fet només ho va denunciar després de perdre. Qui va jugar brut i qui va actuar de bona fe és cosa difícil de saber amb certesa, però és probable que les tres parts –Barce-

lona, Espanyol i jugador– fossin conscients abans del partit que hi havia una irregularitat. Cal afegir que aquells eren uns altres temps, i que tot i que, sobre el paper, l'alineació de Garchi fos una irregularitat, una reacció com la impugnació del partit possiblement estava fora de to.

La Federació Catalana, que s'havia d'atenir al reglament, va treure al Barça tots els punts aconseguits fins aleshores. La junta directiva del FC Barcelona, amb Gaspar Rosés al capdavant, no es va quedar de braços plegats i va respondre denunciant l'alineació indeguda d'un jugador blanc-i-blau, i d'aquesta manera, també a l'Espanyol se li van treure tots els punts. La guerra de despatxos va ser llarga i animada.

Finalment, al Barça se li va concedir el dret d'alinejar en endavant el jugador *yankee*. Garchitorena va vestir de blaugrana fins al 1920, però futbolísticament mai va acabar d'esclatar com a crac. Les cròniques de l'època diuen que, sempre mudat i repentinat, evitava llançar-se a terra els dies pluja per poder acabar el partit amb els pantalons i la samarreta ben nets, i que fins i tot alguna vegada havia desaprofitat gols cantats

en no voler rematar centres bombejats a l'à-

rea perquè la pilota venia plena de fang. Potser això és una exageració, però és cert que els seus crítics el descriuen sempre més pendent de les faldilles de la graderia que no pas del porter rival ■

Estrella de Hollywood

La carrera mediàtica de Garchitorena no es va aturar al Barça; d'aquí va marxar cap a Hollywood, on, sempre com a estrella, va canviar el terreny de joc pel cel·luloide. De fet, per Garchi, el futbol va ser un trampolí cap al món del glamur i les catifes vermelles, on va triomfar com a galant amb el sobrenom de *Juan Torena*. Va rodar més d'una vintena de pel·lícules, la majoria com a actor secundari, però en algunes com a galant principal. Entre els films de certa anomenada en els quals va prendre part destaquen *Guerrilleros en Filipinas* (1950) amb Tyrone Power i *Astucia de mujer* (1952) amb Barbara Stanwyck. També a Hollywood va destacar, més enllà del seu talent, per l'èxit entre el públic femení i així es va casar amb l'actriu Natalie Moorehead, amb qui va viure fins a la seva mort el 1983.

Quin personatge del barcelonisme va néixer a la Masia?

LA PISTA:

Era conegut com "l'home del milió d'amics".

Les respostes s'han de fer arribar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA. Av. d'Àrístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona

Correu electrònic: revista@fcbarcelona.cat

Coordinació:

Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

EL NOU ENIGMA

Kubala intercanvia
banderins amb el capità
de l'Atlético Clube Portugal
(23 de juny del 1961).

J. A. SAENZ GUERRERO

COMIAT AL GRAN KUBALA

El 30 d'agost del 1961 el Camp Nou va viure un moment força emotiu: el comiat de Ladislau Kubala com a jugador barcelonista. El gran Laszi, que aleshores tenia 34 anys, va lluir la samarreta blaugrana per darrera vegada després de més d'una dècada de fer-ho des que al juny del 1950 va fitxar pel Barça. Va ser una nit plena de sentiment i nostàlgia

■ TEXT: Manel Tomàs | FOTOS: Arxiu FCB

De fet, en aquells dies es va donar la curiosa circumstància que Kubala va rebre no només un, sinó dos homenatges de l'afició barcelonista. El primer va tenir lloc el 23 de juny del 1961 al mateix Camp Nou davant d'uns 40.000 espectadors. El contrincant va ser l'Atlético Clube de Portugal, que va sortir golejat (5-0), amb dos gols de Kubala. Tanmateix, la vetllada va resultar una mica deslluïda perquè a més va servir per homenatjar els subcampions d'Europa; és a dir, l'equip blaugrana que el 31 de maig havia perdut de manera traumàtica la final de Berna davant el Benfica per culpa dels pals quadrats i d'una tremenda mala sort. En aquestes circumstàncies, amb aquella greu desfeta tan fresca a la memòria, Kubala va viu-

re una jornada molt més agra que dolça en un ambient general força depressiu. A més, cal dir que per bé que oficialment se celebrava el comiat de Laszi, aquest encara va jugar dos

Kubala i Di Stéfano van poder demostrar allò que haurien pogut fer plegats si el crac argentí hagués fitxat pel Barça

partits més amb la samarreta blaugrana, amb motiu de la disputa del trofeu Naranja, a València, els dies 27 i 29 de juny. Així doncs, la

directiva que presidia Enric Llaudet va considerar convenient oferir-li a Kubala a la tornada de les vacances un segon partit d'homenatge, aquesta vegada amb tota la magnificència que el personatge mereixia. Com es va escriure a *Vida Deportiva* el 3 de juliol, "lo que ha hecho Laszi por el Barcelona merece un gran partido, una tarde excepcional de fútbol y una gala y no cuatro cobetes".

Així es va fer. El nou i definitiu homenatge a Kubala va esdevenir una gran vetllada que va deixar contents els 80.000 aficionats que gairebé omplien el Camp Nou. A la prèvia, l'homenatjat va rebre els pertinents obsequis i guardons, entre els quals destacava la medalla d'argent al Mèrit Esportiu que li va atorgar la

Di Stéfano, Kubala i Puskas, junts a l'homenatge a Laszi (30 d'agost del 1961).

BERT

Delegación Nacional de Deportes. El rival de la nit (el partit va començar a les 22.30 hores) va ser el potent equip francès de l'Stade de Reims i el conjunt barcelonista va comptar amb dues incorporacions ad hoc com eren les figures madrildistes Alfredo Di Stéfano i Ferenc Puskas. El tècnic barcelonista Lluís Miró va alinear els següents jugadors: Ramallets (Sadurní), Foncho (Olivella), Rodri (Garay), Gràcia, Segarra (Vergés), Benítez, Szalay, Kubala (Kocsis), Di Stéfano (Beitia), Puskas (Villaverde) i Zaldúa.

Di Stéfano va dedicar dos gols a Kubala i una vegada més els aficionats culers es van preguntar què hauria passat si l'astre argentí hagués fitxat pel Barça per formar un tàndem màgic amb el davanter hongarès. La resposta va arribar ben aviat, al minut vuit, quan Kubala, en una de les seves darreres demostracions de la seva superba visió de joc, va assistir de manera prodigiosa la *Saeta Rubia*, que va marcar d'un tret fort i col·locat. Al minut 24, Di Stéfano va anotar el segon gol en aprofitar un rebuig de la defensa francesa i a les acaballes del primer temps Kubala va ser objecte d'una falta molt a prop de l'àrea. Tothom va contenir la respiració, ja que els cops francs eren una de les seves grans especialitats i estava previst que fos canviat al descans. Era la dar-

raera ocasió per presenciar una genialitat de l'ídol. Però el seu llançament va ser desviat a córner pel porter Colonna en una gran intervenció. Era igual. L'ovació a Kubala va ser històrica i el gran mite barcelonista, que ja no va sortir a la segona part, va acabar plorant al camp i als vestidors. Al capdavant, el Barça va derrotar l'Stade Reims per 4 a 3, i Vergés i Benítez van ser els autors dels altres dos gols locals.

Mite barcelonista per sempre

Després de rebutjar una oferta del River Plate per continuar jugant un parell d'anys més, Kubala va començar una nova època com a director de l'Escola de Futbolistes del Barça.

Les botes daurades del mite

Un record etern del gran Ladislau Kubala es troba al Museu del Barça. Les seves botes daurades (com d'or era el seu futbol) descansen per sempre a la vitrina dedicada a ell, a l'esquerra de la samarreta que va lluir aquell 30 d'agost del 1961. Aquestes botes condensen 274 gols amb el seu segell, onze anys d'entrega als colors blaugrana i una il·lusió col·lectiva com mai s'havia viscut abans.

Aquesta havia estat sempre la seva il·lusió, la de transmetre els seus immensos coneixements futbolístics als més petits. Malauradament, aquesta etapa va ser efímera, ja que la mala marxa esportiva del primer equip va provocar el 23 de novembre del 1961 el cessament del tècnic Lluís Miró i el nomenament de Kubala com a nou entrenador del Barça. Així doncs, gairebé sense solució de continuïtat, Laszi va haver de dirigir des de la banqueta els que fins feia pocs mesos eren el seus companys. El revulsiu va funcionar i l'equip va acabar dignament la temporada 1961/62, per bé que al gener del 1963 Kubala va ser víctima dels mals resultats en ser destituït. Tant era, la gent blaugrana mai el va baixar del pedestal que el destí reserva als mites, ni tan sols quan poc després va fitxar per l'Espanyol com a jugador. De ben nascuts és ser ben agraïts.

Deu anys de la història del club van estar íntimament lligats al nom de Kubala, un jugador que va aconseguir per ell mateix la revitalització del clima futbolístic blaugrana, la conversió del joc del Barça en un gran espectacle i la construcció del Camp Nou a causa de l'allau de nous aficionats que va deixar petit el camp de Les Corts. Des de l'arribada de Kubala a Barcelona un irrefrenable corrent de simpatia popular va acompanyar la seva persona, que ja va assolir la categoria d'ídol i mite de seguida que va començar la seva etapa blaugrana. No en va, Laszi unia a les seves superlatives qualitats futbolístiques un enorme sentit de la professionalitat. La seva passió pel futbol el va portar a entrenar-se pel seu compte durant innombrables jornades, ja que les tardes que tenia lliures considerava que la millor manera d'emprar el seu temps era anar a exercitar-se al buit rectangle de joc del Camp Nou. Els qui el van veure jugar mai oblidaran la seva imatge ni els seus gols. Al capdavant, el seu nom està registrat al cim gloriós de la història del club ■

UN MARADONA ENTRE LA BOIRA

El Camp Nou va tenir el privilegi d'acollir durant dues temporades el millor futbolista romanès de la història, Gica Hagi. Johan Cruyff va concretar personalment el seu fitxatge després del Mundial del 1994, en què va signar una actuació majestuosa. Tot i que de blaugrana mai no va brillar tant com en la selecció, el Maradona dels Carpats es va inventar un dels millors gols del Barça a la Lliga: des del centre del camp de Balaidós, enmig d'una boira persistent, va sorprendre el porter del Celta amb un obús imparabile.

■ TEXT: Jordi Clos | FOTOS: Arxiu FCB

Hagi, contra l'Sporting el 16 de desembre del 1995.

Els anys més foscos de la Romania comunista, la dècada dels vuitanta, coincidiren amb l'etapa daurada del futbol en aquell país. L'Steaua de Bucarest es va donar a conèixer a nivell internacional a base de títols i dels nous talents que treia a la llum. Un dels més destacats era Gica Hagi, un atacant amb una esquerra de seda i una potència de xut descomunal. Conegut com el *Maradona dels Carpats*, amb referència al millor futbolista del món de l'època i al sistema muntanyós més important de Romania, es va convertir en l'emblema d'un Steaua pràcticament invencible a la seva Lliga. L'obertura que va viure el país amb la revolució de finals del 1989 va afavorir l'emigració d'alguns jugadors. Així, Hagi iniciaria el seu primer bienni al futbol espanyol a les files del Reial Madrid (1990-92) i provaria sort al *calcio* amb la sa-

L'acció més recordada d'Hagi va ser el gol des del mig del camp que va fer al Celta a Balaídos

marreta del Brescia (1992-94). Després d'haver deixat mostres de qualitat al Bernabéu —encara que sense triomfs col·lectius rellevants—, semblava que havia fet un pas enrere en enrolar-se en un conjunt italià de segona fila. Hagi tornaria a la l'elit en erigir-se en una de les sensacions del Mundial dels Estats Units. Sota la seva batuta, Romania faria el seu millor paper en una Copa del Món en arribar fins als quarts de final. Les actuacions de Gica Hagi no van passar desapercebudes per a l'aleshores entrenador del Barça, Johan Cruyff, que el tenia en el punt de mira des que jugava al Madrid. “Durant el Mundial,

Cruyff em va trucar per preguntant-me si estava interessat a fitxar pel Barça. En tenia tantes ganes, que ni m'ho vaig pensar. Es complia un somni, l'oportunitat de conèixer i treballar amb Cruyff. També l'opció de veure un altre cop com és un club gran”, indica el romanès, que de petit idolatrava l'Ajax i l'Holanda dels anys 70. El repte no era senzill: amb gairebé 30 anys venia a substituir Laudrup en un equip que acabava de guanyar la quarta Lliga consecutiva i, al mateix temps, havia perdut alguns dels seus referents després de la final d'Atenes. El cert és que Hagi no va mostrar mai amb regularitat l'excels nivell assolit amb la selecció, on disposava de més llibertat de moviments ofensius. No va començar amb bon peu. “Després del Mundial no vaig tenir descans. A la tornada de la Supercopa, a l'estiu, vaig notar una punxada a la cuixa i la resta de l'any vaig tenir set o vuit lesions més”. Tot i això, quan els problemes físics li ho permetien, mostrava els detalls que l'havien catapultat al cim.

Un gol inoblidable

Possiblement, l'acció més recordada de Gica Hagi com a jugador del Barça va tenir lloc en un partit de Lliga a Balaídos, l'11 de desembre del 1994. Enmig d'una intensa boira, es va apuntar un gol des del mig del camp en la victòria culer per 2-4. És indiscutiblement una de les millors dianes de la història del club. El protagonista la descriu així: “Sempre he confiat molt en el meu xut. Ells van marcar al final i Romário i jo estàvem a punt de servir de centre. Tot i que hi havia boira, vaig veure el porter una mica avançat i vaig dir a Romário que em toqués pilota i em va sortir bé”. Malgrat disposar d'un pòquer d'estrangers de luxe, amb Koeman, Støitxkov i els esmentats Hagi i Romário, l'hegemonia del Dream Te-

am va acabar aquell 1995. Curiosament, només el Maradona dels Carpats continuaria a la disciplina culer la temporada següent. Més adaptat i respectat pels problemes físics, les seves prestacions van ser més grans. “A Barcelona vaig aprendre una cosa fonamental en el futbol: saber jugar dins d'un sistema”, afirma. Un altre curs sense títols va acabar amb l'era del seu principal avalador, Johan Cruyff. El contracte d'Hagi va expirar el 1996 i se'n va anar cap al Galatasaray amb les maletes plenes de bons records: “Per un romanès és un orgull haver estat al Barça. Això ja és un èxit. Em va agradar el sistema de joc de l'equip, el club i la ciutat. Sempre vaig ser molt feliç allà”. Un lustre a Istanbul el va elevar a la categoria de mite a Turquia. El 2001 va penjar les botes per seguir vinculat al futbol des de les banquetes, on intentaria aplicar la metodologia dels seus mentors més admirats: Angel Iordanescu, Mircea Lucescu, Radomir Antic, Johan Cruyff i Fatih Terim. Fins ara,

“A Barcelona vaig aprendre una cosa fonamental en el futbol: saber jugar dins d'un sistema”

les aventures de Gica Hagi com a entrenador han estat breus, incloent-hi la que va viure al capdavant del combinat romanès. Més enllà dels terrenys de joc, el considerat millor futbolista de Romania de tots els temps és ambaixador de l'Unicef al seu país, dirigeix la fundació que porta el seu nom i ha editat dos DVD amb imatges del seu pas pels diversos clubs en què va militar i amb la selecció. A més, és el propietari d'un hotel a la seva Constanta natal. I és que durant la seva carrera no va abandonar els estudis i es va diplomiar en turisme. El seu projecte més ambiciós, però, és la imminent creació de l'Acadèmia de Futbol Gica Hagi, per a nens de 7 a 18 anys. Assegura que és “una obligació tornar a l'esport part del que m'ha donat”. És per això que invertirà en la base a la recerca d'un altre Maradona romanès ■

**ENHORABONA, CULÉI
BARÇA TV JA HA ARRIBAT A CASA TEVA!**

Gaudeix de Barça TV en obert les 24 h

Sintonitza Barça TV a través de la TDT. Gaudiràs d'una programació 100% Barça, totalment de franc les 24 h del dia a Catalunya.

Sintonitza-ho a:
Barcelona (33 UHF)
Girona (36 UHF)
Tarragona (51 UHF)
Lleida (53 UHF)

BARÇA TV

El Barça viu a Barça TV

TOTA L'ACTUALITAT BLAUGRANA: INFORMACIÓ a les hores en punt. "BARÇA NOTÍCIES" a les 14 h i 21:30 h. "EL MARCADOR" amb l'actualitat del cap de setmana.

UNES BOTES D'UNA ALTRA ÈPOCA

Les botes, les samarretes, les genolleres, les gorres i els guants dels porters són els objectes més emblemàtics de la indumentària dels futbolistes. I per això esdevenen, amb el temps, objectes simbòlics d'una època, d'un jugador o d'un partit concret. Avui presentem unes botes i la seva història

■ TEXT: Carles Santacana

Aquesta temporada que hem acabat, un dels objectes que ha despertat més curiositat entre els visitants del Museu del Barça són les botes amb què Messi va marcar el gol 5.000 del Barça a la Lliga. Són lluent, d'una època en què els jugadors disposen de molts parells de botes, que són fabricades per marques conegudes de material esportiu.

Avui, en canvi, presentem com a tresor blaugrana unes botes ben diferents. Ho són perquè pertanyen a una altra època, però també perquè van ser utilitzades per un jugador menys conegut. Les botes que veieu a la fotografia són unes botes de finals de la dècada de 1930. No duïen marca publicitària i són de les més antigues de què disposa el Museu. La qualitat de la pell ha permès que encara avui es conservin en bones condicions; i si ens hi fixem podem observar els tacs, que eren de

fusta i estaven recoberts metàl·licament. Les botes són importants, però també ho és el seu propietari. I en aquest cas no perquè fossin d'un crac especialment reconegut. És

Les botes han arribat al Museu del club gràcies a la generosa donació de la vídua del jugador Francesc Ribas

tracta de les botes d'un jove jugador que va contribuir, com tants altres, a la feina d'equip. I el Barça, com tots els clubs, fitxa també aquest tipus de jugadors. Aquestes botes van pertànyer a Francesc Ribas i Sanglas (1916-2009), jugador del primer

equip del Barça a la temporada 1939/40. Ribas –que era conegut com a *Quiquet*– jugava de defensa, i va arribar al Barça procedent del Vic. Posteriorment, va jugar al Celta de Vigo i a l'Horta. De la seva temporada en el primer equip blaugrana podem destacar que va disputar 27 partits i que va assolir el Campionat de Catalunya d'aquell any.

Ribas va estar sempre orgullós del seu pas pel primer equip i va mantenir sempre el seu barcelonisme, amb activitats dels veterans, com la desfilada al Camp Nou de tots els jugadors en els actes del Centenari, i també com a soci d'honor de la Penya de Roda de Ter. I, sobretot, va conservar sempre les botes d'aquella temporada blaugrana. Ara, interpretant els seus sentiments, la seva vídua, Ramona Montmany, les ha cedides per a gaudi de tots els barcelonistes ■

Avui juguem a casa.

Gaudeix de tot el sabor de les patates fregides artesanalment.

FRIT RAVICH S.L.
Polígono Industrial Massanet.
17412 Massanet de la Selva (Girona).
Tel. 972 85 80 08

'La nit del lloro' a BarçaTV

Cada nit, a partir de les 22 h, Barça TV proposa un programa d'entreteniment amb tertúlies, debats, entrevistes, concursos... A l'entorn de l'actualitat del club, però amb l'opinió, el debat i fins i tot la polèmica que ajuden a conèixer-la i a interpretar-la

Un gran plató de color blaugrana

Cada programa aplegarà a la taula del plató tres contertulians molt especials, units per l'activitat professional o per la projecció pública i, sobretot, per la passió pel Barça. I separats per la seva manera d'entendre'l. Hi haurà, doncs, debat i polèmica. Hi haurà també una entrevista a fons, un concurs sobre els millors gols i tantes pinzellades sobre l'actualitat blaugrana com calgui.

La nit del lloro busca entretenir i implicar una audiència que no s'accontenta només amb jugades de tiralínies. Que vol més Barça. I gaudir-lo a fons.

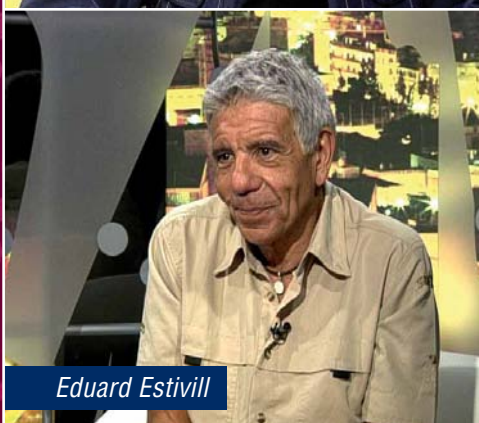
Abel Folch

Josep Brugada

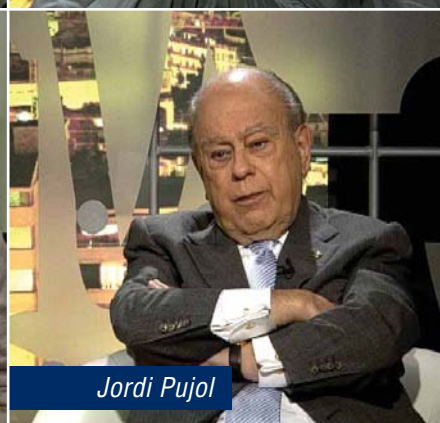
Ernest Benach

Eduard Estivill

Fermí Puig

Jordi Pujol

Programa Hospitality

Visqui els partits al Camp Nou envoltat de l'atmosfera més exclusiva

Llotges

Espais exclusius amb seients a una terrassa privada exterior i zona interior equipada per gaudir dels partits amb un elevat nivell de privacitat.

Seients Vip

Localitats ubicades en emplaçaments estratègics per gaudir del partit amb una visió excepcional del terreny de joc. Inclouen accés a la sala Vip.

FCBARCELONA
més que un club

Club Empresa

Per més informació, disponibilitat i reserves:

vip@fcbarcelona.cat

93 496 36 44 • 93 496 37 42 • 93 496 76 21

www.fcbarcelona.cat

NOVA EQUIPACIÓ 2009/10

El FC Barcelona va estrenar la nova equipació per a la temporada 2009/10 durant els dos últims partits de la Lliga passada. Aquesta novetat en el llançament ha significat un gran èxit de vendes que ha coincidit amb el gran èxit esportiu assolit el curs passat. El disseny de la nova equipació 2009/10 torna a mostrar les tradicionals ratlles verticals blau i grana, ara perfilades amb una línia groga prima, i es presenta amb coll de punta, punys i una subtil ratlla negra i groga. A la part posterior del coll, hi segueix incorporant la senyera com a

símbol de Catalunya, així com el lema *Més que un club* a la part interior. Cosida a la costura lateral, hi trobem una altra etiqueta petita en què hi figura el nom del club.

Els pantalons oficials, de color blau marí clàssic, porten una ratlla grana al lateral i incorporen un disseny de la senyera a la part posterior de la cintura. Els cordons de la cintura porten estampades les ratlles de la bandera catalana i les mitges presenten unes ratlles horitzontals blaugrana, una vora groga i "Barça" imprès en el tou de la cama.

El color mango, la novetat

La nova segona equipació conserva els detalls que distingeixen el primer equip. Es tracta d'una samarreta de color mango brillant –un to cridaner que evoca el mar Mediterrani– de coll rodó i punys de color blau, i uns pantalons blaus amb ratlla lateral de color mango viu i mitges d'aquest mateix to amb vora blava i "Barça" imprès en el tou de la cama.

XARXA DE BOTIGUES OFICIALS

BARCELONA:

- . Megastore al Camp Nou
- . Sagrada Família c/ Provença, 439
- . Centre Comercial Maremàgnum
- . Rda. Universitat, Pl. Catalunya
- . Jaume I, 18

Aeroport Barcelona

- . Sants Estació

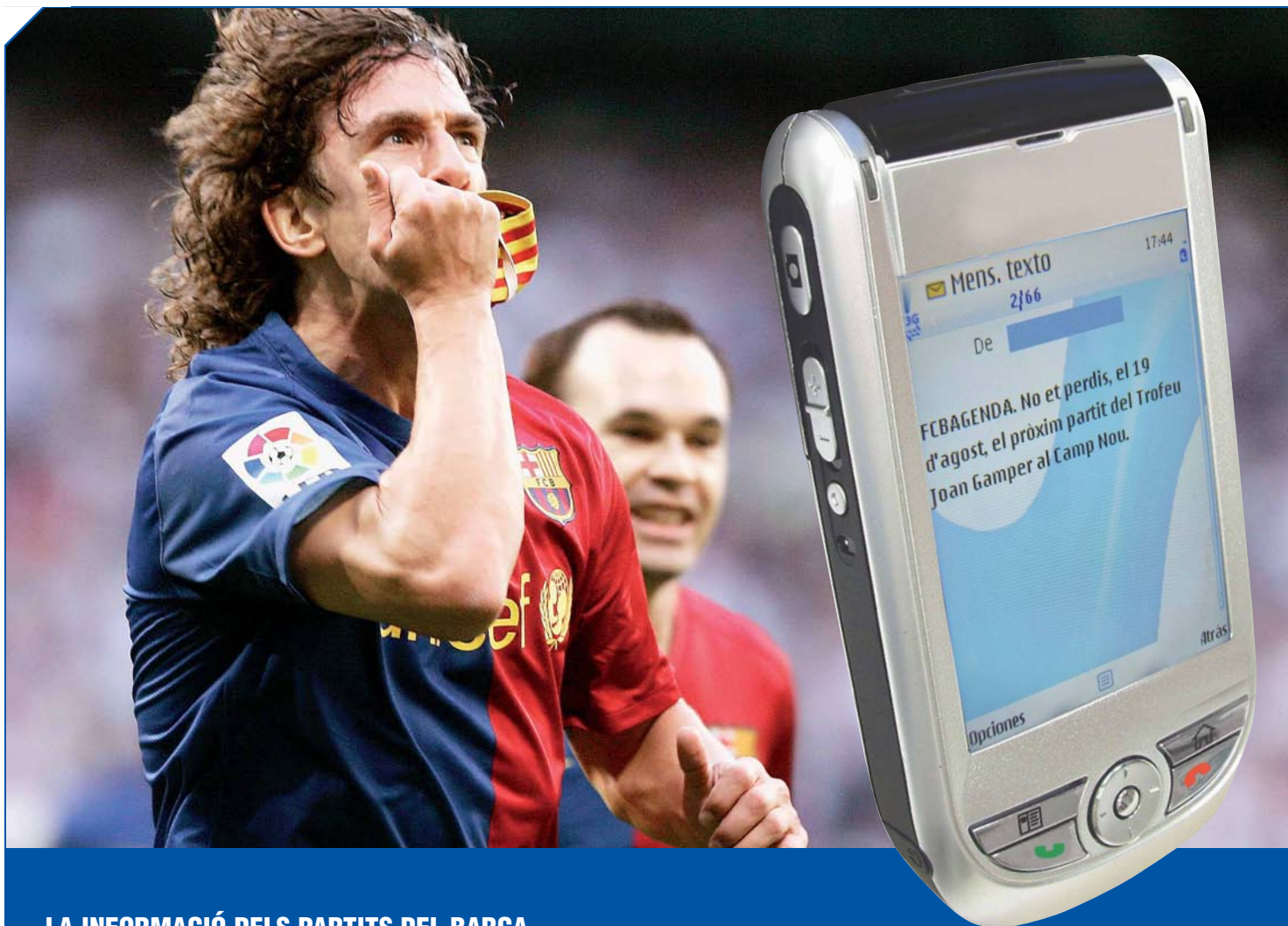
ALTRES BOTIGUES:

- . Lloret de Mar (Passeig Marítim)
- . Àrea de Servei de la Jonquera
- . Las Palmas de Gran Canaria (Centre Comercial Las Arenas)

FCBOTIGA ONLINE www.shop.fcbarcelona.com. També pots realitzar les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga.

Ser soci té molts avantatges

LA INFORMACIÓ DELS PARTITS DEL BARÇA

Aquesta temporada podràs gaudir d'un gran ventall d'alertes, perquè t'ofereix l'opció que més t'interessa i tinguis tota la informació al teu abast. Et presentem un nou producte d'alertes, tant per al mòbil com per al correu electrònic. Perquè estiguis informat en tot moment de l'actualitat esportiva del primer equip de futbol, a continuació et presentem les novetats d'aquesta temporada.

SERVEI D'ALERTES SMS

La temporada 2009/10 seguiràs gaudint d'un servei d'informació EXCLUSIU i GRATUÏT directe al teu mòbil del dia i hora dels partits que juga a casa el primer equip de futbol, en el moment en què es confirma l'horari (normalment 10 dies abans dels partits). De manera puntual, també rebràs missatges amb informació de màxima rellevància per als socis.

Per continuar tenint el SERVEI D'ALERTES

SMS COMPLET, que aquesta temporada incorpora una novetat –l'alineació de l'equip una hora abans del partit– només has de registrar-te. Es tracta d'un servei exclusiu per als socis del club, amb el qual t'ofereix un nou producte que complementa les alertes gratuïtes. Rebràs l'horari dels partits que juga el primer equip fora de casa i el resultat tant a casa com a fora. Però això no és tot! Com a novetat d'enguany t'enviarem també l'onze inicial de cada partit.

Ara pots gaudir del servei d'ALERTES SMS COMPLET a un preu exclusiu de 12 euros durant tota la temporada (IVA inclòs). Només cal que et registris a la secció Socis del lloc web del club, i per només 1 euro al mes, i sense cap cost addicional, tindràs tota la informació blaugrana al teu mòbil. No t'ho deixis perdre!

ALERTES AL CORREU ELECTRÒNIC

Com a alternativa al servei d'alertes SMS, ara

tens la possibilitat de rebre l'horari a través del teu correu electrònic. Instantàniament, i tan bon punt es confirma el dia i l'hora dels partits que es juguen a casa i a fora, rebràs un correu amb la informació. Aquest servei és totalment GRATUÏT, només has de registrar-te.

WIDGET DESCARREGABLE

Aquesta pròxima temporada es posarà en marxa un nou servei que cada cop té més presència al mercat. Només caldrà que te'l descarreguis al teu ordinador i podràs gaudir de totes les alertes de manera instantània i totalment GRATUÏTA! Rebràs l'horari dels partits a casa i a fora, el resultat dels partits, l'alineació i diversos missatges institucionals. Estigues atent a la secció Socis del lloc web del club... t'anirem informant.

Vols rebre el servei d'alertes o actualitzar el teu número de mòbil al club? Entra a www.fcbarcelona.cat, secció Socis.

CANALS DE COMUNICACIÓ EXCLUSIUS PER ALS SOCIS

El FC Barcelona ha millorat els seus canals de comunicació amb els socis perquè tinguis tota la informació del teu interès de forma ràpida i còmoda, i no et perdís cap avantatge del teu carnet. El lloc web del club és un dels punts de referència més destacats, amb una secció específica dedicada als socis. Sigues el primer en assabentar-te de tot allò que més t'interessa!

NOU WEB DE VENDA D'ENTRADES

Ara molt més còmode i senzill. Escull la zona exacta on vols seure i el seient en concret. A més pots imprimir la teva entrada des de casa i assabentar-te amb antelació de les promocions i descomptes que pots gaudir com a soci.

SEIENT LLIURE

Allibera el teu seient si no pots venir a un partit, consulta al moment l'estat de la teva localitat i l'import acumulat. També pots canviar el teu codi personal.

NOTÍCIES

Actualització diària dels avantatges per a socis, preestrenes de teatre en exclusiva i les novetats més destacades.

AGENDA

Consulta diàriament els esdeveniments previstos al llarg de la setmana.

FCBPREMIS

Consulta els guanyadors dels sortejos mensuals i els premis sortejats. I sense cap tipus d'inscripció prèvia, tu pots ser un dels afortunats!

CREIX AMB EL BARÇA

La secció per als socis més petits de la casa, on trobaràs els avantatges de què poden gaudir els nens i nenes socis del club. I a més, un espai especial a la web júnior amb un munt de novetats, jocs i activitats.

A la zona socis també pots trobar com arribar a l'estadi, consultar el calendari de partits de tota la temporada o buscar la informació que necessites a la Guia de Tràmits.

On pots trobar tot això i molt més? Entra a www.fcbarcelona.cat, busca la pestanya "Socis" i trobaràs tots els avantatges i serveis adreçats només a tu. És el teu espai de referència com a soci dins el web, no t'oblidis de consultar-lo periòdicament.

ALTRES CANALS DE COMUNICACIÓ

Cada cop més socis tenen el seu correu electrònic registrat al club per tal de rebre in-

formació al moment de forma àgil i ràpida. Més de 55.000 socis ja reben butlletins electrònics mensualment i els infosocis digitals amb les últimes novetats. Si no estàs registrat als butlletins, què estàs esperant? Entra a www.fcbarcelona.cat, secció Socis, i registra el teu correu dins l'apartat "Els teus canals d'informació". També pots actualitzar les teves dades enviant un email a oab@fcbarcelona.cat o bé trucant al 902 1899 00.

FCBUTLETI
 08 Juny 2009
AGRAÏMENT DEL PRESIDENT ALS SOCIS I AFICIONATS
 La millor temporada de la història del club, la 2008/09, s'ha acabat. S'han guanyat Copa, Lliga i Champions, els tres títols de què estava el conjunt blaugrana. S'ha aconseguit, a més, de forma contundent i amb el segell Barça, el president Joan Laporta l'adreça als socis i aficionats de Fenix-Barça per agrair-los el suport donat a Fenix-Barça durant aquest any inoblidable. + INFO

BARÇA REI D'EUROPA: GRÀCIES AFICIÓ!
 El 27 de maig el FC Barcelona va conquerir la Champions League a l'estadi Olímpic de Roma. Per la seva banda, milers de socis i aficionats, xuletes, megafona, portant banderes, bufandes, xuletes, megafona i samarretes van conquerir Roma com mai abans ningú ho havia fet. + INFO

CAMPIONS: 19 LLIGUES I 25 COPES
 El FC Barcelona va sumar 2 títols en dos dies, el títol de Copa del Rei a València, i la Lliga. Amb això el Barça engrandeix el seu palmarès i completa amb 19 lligues i 25 copes del Rei, un conjunt amb 17 lligues i 25 copes del Rei, un conjunt amb 17 lligues i 25 copes del Rei, un conjunt amb 17 lligues i 25 copes del Rei. + INFO

Creix amb el Barça | **PALAU** | **MUSEU**

Comença Fenix-Barça | **FINAL LLEGA ACB: Roibal Barça-TAU Cerámica** | **El triple 7 ja buxat al museu**

AGENDA CULTURAL

Tea Bar - Babafalanda	del 26/06/09 al 26/06/09
L'Assassí del Barça	del 30/06/09 al 21/07/09
Classe	del 27/06/09 a 28/06/09

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

INFOSOCIS digital
 08 Juny 2009
LES ENTRADES PER A ROMA, A PARTIR DE DIVENDRES
 Els socis del FC Barcelona podran demanar les seves localitats per a la final de la Lliga de Campions contra el Manchester United, a partir del divendres 5 de maig, a les 10 h del matí, i fins a l'11 de maig, a les 19 hores.

Com en altres ocasions, aquesta petició caldrà fer-la mitjançant un formulari disponible al lloc web www.fcbarcelona.cat. Cada soci pot fer una única petició d'una entrada, però en un mateix formulari hi ha la possibilitat d'imprimir fins a quatre peticions de socis en el cas que vulguin viatjar junts. Cal recordar que el procés de sol·licitud de localitats per a la final de la Lliga de Campions 2009 és exclusiu per als socis del club.

Bortej el 12 de maig
 Totes les sol·licituds es tractaran després del final del termini establert. En cas que hi hagi més sol·licituds que entrades disponibles, el 12 de maig se sortejaran davant de notari entre els socis inscrits. Entre el 12 i el 14 de maig, el club començarà als socis agraciats a rebre per a la compra de les entrades.

Entrades de la xifra de localitats
 FC Barcelona està pendent d'una reunió amb els representants de la UEFA per definir el nombre exacte de localitats disponibles per a la final del 27 de maig contra el Manchester United. Com és habitual, el 80% d'aquestes entrades es destinaran als socis i porters i el 20% restant serà per cobrir als compromisos institucionals, esportius i litràgrafs del FC Barcelona.

Entrades personalitzades i amb xip
 A novetat, aquesta temporada les localitats són com una targeta bancària i porten un xip i portat amb la identificació de cada persona, el seu nom i cognoms i DNI. A l'acte de l'estadi es lliuraran de les entrades on apareixerà el nom, cognoms, DNI i persona que ha fet la sol·licitud de l'entrada i se li haurà assignat. Segons informi la UEFA, l'entrada a l'estadi només serà lliurada si es presenta l'entrada i un document vàlid d'identitat amb fotografia.

Cal tenir molt present que les entrades són personals i intransferibles i no poden ser venudes, oferides a la venda o utilitzades per a cap finalitat promocional o comercial. La petició es reserva la potestat de retirar qualsevol entrada i prendre mesures amb qualsevol que porti l'entrada.

A més, els nens menors de 4 anys, segons normativa UEFA, no poden accedir a la final i per tant els socis menors de 4 anys no podran fer sol·licituds.

Sol·licituds només si es vol viatjar

En aquest motiu, el FC Barcelona demana que només omplin la petició aquells socis que necessitar la final a Roma. El FC Barcelona no canviarà, sense excepció, el registre d'un altre que hagi sol·licitat una entrada.

Va fer habitualment, en el procés d'inscripció i compra de les entrades per als partits de futbol, es considera la inscripció i compra de les entrades en fam de compra de l'entrada. Per tant, en el moment de fer la inscripció es demanarà introduir les dades d'una targeta on en cas que se'gués assignada l'entrada, es carregaria de forma automàtica l'import més de

El desplaçament en avió serà per al mateix dia del partit 27 de maig del 2009, i l'altzar aquest. També s'organitzaran desplaçaments en autocar des de Barcelona a Roma, amb una duració mínima estimada de 15 hores de viatge, i tornada després del

ROMA FINALE 2009
 UEFA CHAMPIONS LEAGUE FINAL
 Final del FC Barcelona vs Manchester United

Block Seat

OFERTA DEL MES
 Circuit de Catalunya

BARÇA TOONS

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

La resposta correcta del mes passat: el quadruplicat del pes del FCB. + INFO

FCB Premis

VIDEO GRATUIT DEL MES

AGENDA CULTURAL

AGENDA ESPORTIVA
FUTBOL BASKET

FCBTOUR Camp Nou & Museu

FCBARCELONA
 més i que en el club

ENCERTA I GUANYA
 Quantes Champions League té en el seu palmarès el FC Barcelona?
 1
 2
 3
 Per respondre fes clic aquí

Ser soci té molts avantatges

Creix amb el Barça!

PROGRAMA OFICIAL D'AVANTATGES PER A SOCIS JÚNIORS

La temporada passada els socis petits van gaudir d'un seguit d'activitats que van millorant any rere any: sorteig de 500 premis, fotografies amb les diferents plantilles professionals del Barça, i desplaçaments amb l'expedició del primer equip de futbol. A més, més de 1.300 socis entre 6 i 15 anys han donat d'alta la seva adreça de correu electrònic com a soci del club.

El curs que comença ve carregat de novetats per als nens i nenes d'aquesta franja d'edat:

Mitjans de comunicació, per arribar més i millor

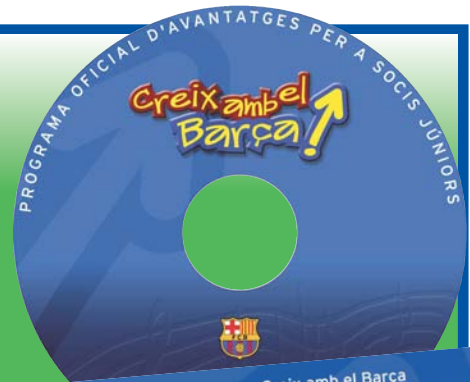
Nova imatge del web Junior amb nous continguts i més interactivitat; notícies i activitats especials per a socis al FCButlletí Júnior; InfoJúnior amb les novetats d'última hora, i presència a la programació habitual de Barça TV. Enviament de materials exclusius per a socis amb la Revista Júnior.

Festes i activitats

Nova cançó només per als Júnior; festa familiar a les instal·lacions per al Gamper i, aquest any, també per Nadal.

Nou programa de sortejos

Sorteig d'entrades per a espectacles infantils i juvenils; entrades per a l'estadi si tens més de 7 anys, i un munt de sorpreses que anirem publicant puntualment al FCBJúnior.cat

Cant del Barça

Tot el camp és un clam som la gent blaugrana. Tant se val d'on venim si del sud o del nord ara estem d'acord, estem d'acord, una bandera ens agermana. Blaugrana al vent un crit valent tenim un nom el sap tothom: Barça, Barça, Barça!

Jugadors
Seguidors tots units fem força. Són molts anys plens d'afany, són molts gols que hem cridat i s'ha demostrat, s'ha demostrat, que mai ningú no ens podrà torcer. Blaugrana al vent un crit valent tenim un nom el sap tothom: Barça, Barça, Barça!

Lletra i música:
JM Espinàs / J.Picas / M. Valls

Creix amb el Barça

Aquí hi ha un club que t'està esperant ple d'amics petits i grans l'entrada oberta sempre trobaràs ningú a fora es queda mai

Viuràs l'esport pintat de blaugrana passarem el temps jugant farem equip, omplirem el camp o serem tots junts un clam

Creix amb el Barça perquè el Barça és més que un club
Creix amb el Barça perquè el Barça és més que un club viuràs futbol o basquetbol color blaugrana al teu cor

Lletra i música:
Kecco Pujol i Lluís Juanet

Inclou també:
Cant del Barça Instrumental
Cant del Barça versionat per Lax'n'Busto

AGENDA CULTURAL

»» Auditori i Palau de la Música

Les quatre estacions, Alabama Gospel Choir, el *Messies* de Händel, música per a tothom en les properes promocions de la temporada que s'inicia a partir del mes de setembre.

»» Cicle de teatre familiar al Teatre Poliorama

Com sempre preus exclusius en la programació familiar dels diumenges matinals dins el cicle Viu el Teatre.

»» Sala Villarroel, Teatre Romea, i Condal

Promocions especials per a socis i sessions exclusives a preus únics a partir de l'inici de temporada

»» Activitats familiars i juvenils diverses

Imax Port Vell, Cosmocaixa, Aquàrium Barcelona, campionats Indoor Supercros al Palau Sant Jordi amb descomptes especials per a socis.

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00

www.fcbarcelona.cat

oab@fcbarcelona.cat

MINUTS DE GLÒRIA

FCB MERCHANDISING, SL

P.V.P. 99€

P.V.P. 89€

FCBARCELONA

Relloge Oficial del Futbol Club Barcelona

PUNTS DE VENDA DEL RELLOTGE COMMEMORATIU DEL FC BARCELONA
Concessionaris oficials Viceroy - FC Botiga Megastore - Grans Magatzems - La Tienda en casa 902.10.30.12

UNA MÀ AL COR I A L'ALTRA UNA ESTRELLA

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°